

Unit

3

Jane Eyre

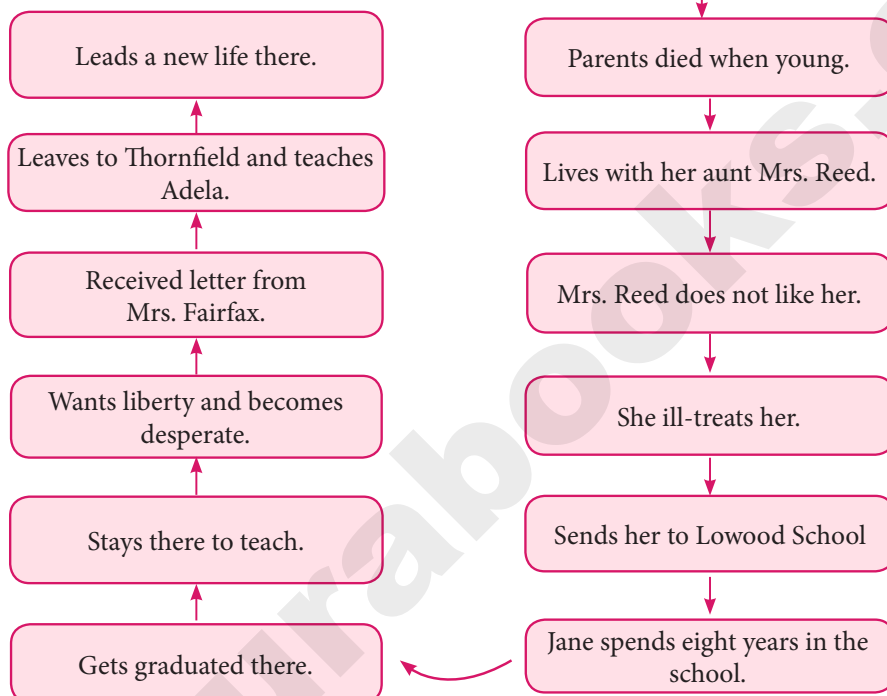
PLAY

- Charlotte Bronte

MIND MAP

JANE EYRE

GLOSSARY

charity	- giving something to people in need
composed	- quiet and calm
fury	- anger
predisposed	- put at risk of
trickle	- flow

SUMMARY

Jane Eyre was a ten years old girl. Her parents were dead. So she lived with her aunt Mrs. Reed and her three cousins - Eliza, John and Georgiana. Mrs. Reed's house was in a town called Gateshead, in England. Jane's uncle Mr. Reed liked her. But he was no more. He died. Mrs. Reed did not like Jane because she was not her daughter. Her three cousins always ill-treated her and Mrs. Reed locked her up in the red room. After this incident, Mrs. Reed wrote a letter to Mr. Brocklehurst who is running a school at Lowood. Jane is sent to Lowood. There Jane was put in

form four with other girls. It was a charity school which was run for the orphans. Semi-starvation and neglected colds had given way to infection. Forty-five students out of eighty girls lay ill at one time. Helen, Jane's friend, also fell ill and died. Jane spent eight years in the school, six years as a student and two years as a teacher. She got a job as a teacher at Thornfield. There she started teaching Adela and led a new life in Thornfield.

Discuss in pairs and answer.

1. **Why does Jane want to go to school or learn anything in the first place?**

Ans Jane wants to learn life's lessons that shape her character as an adult.

2. **Why does education become such an important issue for her as a child?**

Ans Education becomes such an important issue for Jane because education takes place for every single one of her emotional and physical needs - food, shelter, family and friendship.

3. **What does Jane's education at Lowood prepare her to do?**

Ans Jane's education at Lowood prepares her to understand the world in terms of a teacher-student relationship.

VOCABULARY

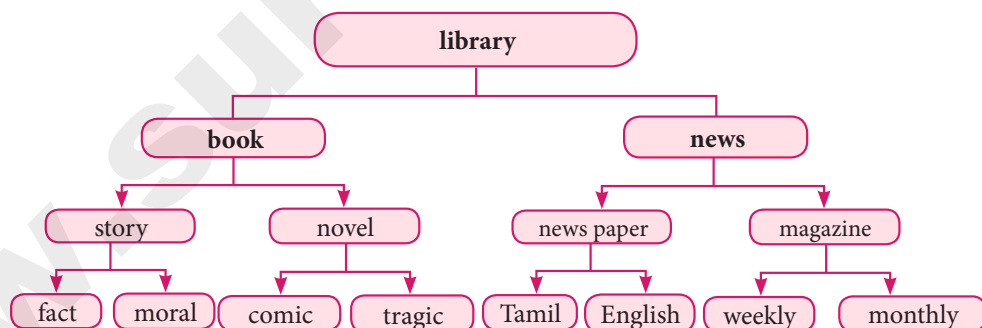

SEMANTIC MAP

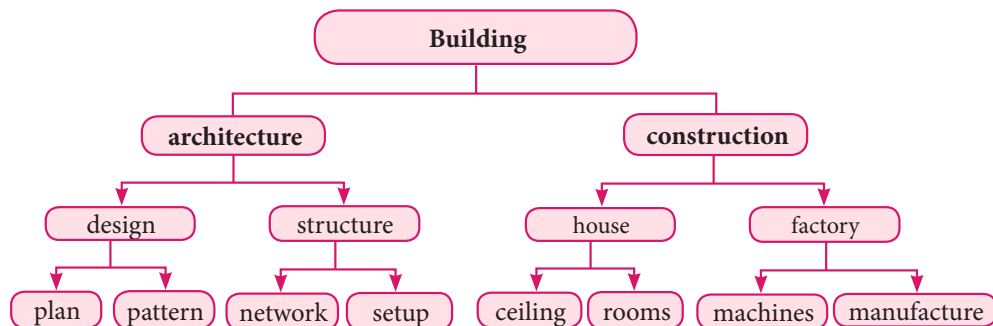
- A. Read the list of words. Write down all the words related to those words. Create a "map" using a graphic organizer and discuss it in groups. One is done for you.

library	building	garden	student
teacher	advertisement	animal	art

Ans

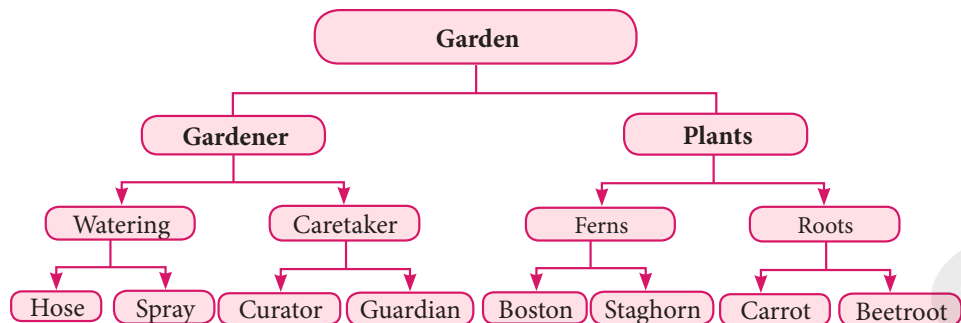

1.

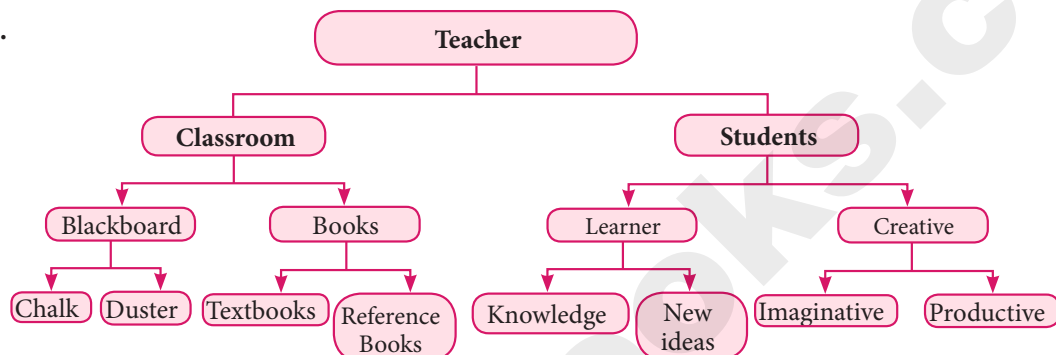

2.

3.

Three Samples are given and others to be done by the Students.

VOCABULARY FRAME

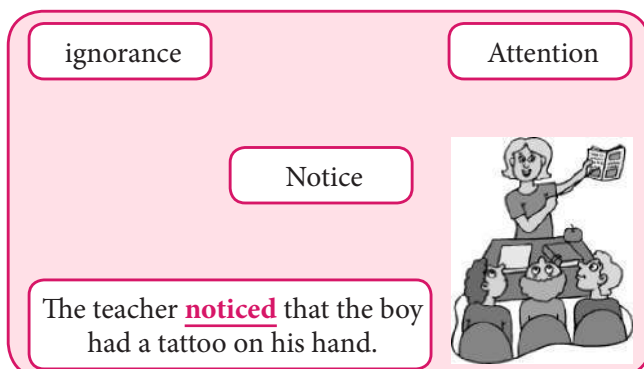
B. Look at the list of words. Read the instructions and make Vocabulary Frames.

notice	hide	quarrelling	quickly
tired	wide	pretty	threw

- Top Right Corner : The word's definition.
 Top Left Corner : The word's opposite.
 Lower Left Corner : A sentence that uses the definition of the word.
 Lower Right Corner : Graphic visualization.
 In the Centre : The word.

Ans

1.

2.

Expose

Keep out of sight

Hide

Don't hide your faults.

3.

Agreeing

Angry argument

Quarrelling

They are quarrelling over the issue of water

Three Samples are given and others to be done by the Students.

SYLLABLE

C. Fill in the table with monosyllabic, disyllabic and trisyllabic words from the play 'Jane Eyre'.

Ans	Monosyllabic Words	Disyllabic Words	Trisyllabic Words
	ten	ser-vant	de-pen-dant
	lives	cous-in	quar-rell-ing
	aunt	par-ents	gen-tle-man
	book	fright-ful	col-laps-es
	floor	no-tice	hor-ri-ble
	through	morn-ing	in-ci-dent
	beg	my-self	mon-i-tors
	drops	pic-ture	char-i-ty
	blood	fu-ry	in-fec-tion
	lock	shock-ing	prob-a-bly
	red	ap-pear	ne-glect-ed
	room	mat-ter	to-mor-row

LISTENING

D. Listen to the conversation between a father and daughter and say whether following statements are true or false.

1. Dad hasn't been to this fishing spot since last year. [Ans] False
2. Dad used to go fishing with his father. [Ans] False
3. Dad has talked a lot about this fishing spot in the past. [Ans] True
4. The daughter also loves to fish. [Ans] True
5. Dad says his daughter MUST fish. [Ans] False
6. The daughter is going to cook the fish. [Ans] True
7. Dad's fishing place hasn't changed since he was a boy. [Ans] False

SPEAKING

E. Imagine that below are some of the paintings of Jane Eyre. Discuss with your partner and describe the paintings.

Ans

This painting of a tree with white flowers looks beautiful. The colours used to paint it is fantastic. When we look at it, we feel joy in her hearts.

This painting of greenery everywhere with colourful flowers looks beautiful. The scenery with some trees and a lonely house between the trees looks amazing.

This painting of snow-covered mountains with a hut on top of a raised area is fantastic. It has some pine trees and a path leading to the hut.

This painting shows clearly a huge boat with some fishermen getting ready to go to the sea. The blue boat with colourful sails looks like a real photograph.

Jane Eyre

ROLE PLAY

F. Put students into groups of three and let them act as Jane.

Ans Student 1 : I am Jane. As my parents died, I had to live with my uncle and aunt Mr. and Mrs. Reed in a town called Gateshead. My three cousins Eliza, John and Georgiana ill-treated me. After my uncle's death, my aunt did not look after me as her daughter. She always locked me up in a red room. Besides, the maid had to listen to my aunt and did, as was told by her. My aunt wrote a letter to Mr. Brocklehurst and sent me to Lowood.

Student 2 : At Lowood, I met Miss. Muller and Miss. Temple. They put me in the fourth form. There, I got a new companion Helen Burns, who told me that their school was a charity school for the orphans. But after some time, Helen got ill and passed away leaving me alone in Lowood. I spent eight years in school - six years as a student and two years as a teacher. I wanted liberty. So I advertised in Herald for situations. A week later, I received a letter from Mrs. Fairfax, Thornfield, for a job.

Student 3 : There, at Thornfield, I was asked to teach Miss. Adela. She was Mr. Rochester's ward. I liked Thornfield very much. I told Adela that I would teach her about nature, animals and flowers. We can study all we can that isn't in books. I believe that art is the window of the soul. So I started teaching Adela and led a new life in Thornfield.

After this, decide who is the unhappiest of the three 'Janes'.

Ans The unhappiest of the three 'Janes' : 'Jane' who lived with Mrs. Reed, at Gateshead.

READING

G. Read the story and fill in the grid by ticking each character's qualities.

Discuss in pairs to rate the characteristic and give marks from 1 to 10 depending on the grade of each quality.

Justify your views in one or two sentences.

Ans	Characteristics	Jane Eyre	Mrs. Reed	Bessie	Helen Burns	Miss. Temple
	arrogant		✓			
	bitter		✓			
	caring	✓		✓	✓	
	courageous	✓				✓
	cruel		✓			
	emotional	✓			✓	
	friendly	✓		✓	✓	
	kind	✓			✓	✓
	sensitive	✓				
	rich		✓			
	poor	✓			✓	
	patient	✓		✓		
	self-disciplined	✓				✓
	unjust		✓			

Marks

Kind : 10 Marks

Patient : 7 Marks

Emotional : 4 Marks

Rich : 1 Mark

Self-disciplined : 9 Marks

Courageous : 6 Marks

Sensitive : 3 Marks

Friendly : 8 Marks

Caring : 5 Marks

Poor : 2 Marks

A person should always be kind, self-disciplined and friendly to others.

WRITING

H. Arrange the jumbled sentences and write a paragraph. Use appropriate conjunctions.

1. Jane Eyre is an orphan.
2. She lives with her aunt Mrs. Reed.
3. Mrs. Reed does not like Jane because Jane is not her daughter.
4. Jane's uncle Mr. Reed likes Jane, but he dies.
5. He makes Mrs. Reed promise to take care of Jane, but instead she sends Jane away.
6. Jane is ten years old, she is sent to Lowood school.
7. Jane graduates and stays there to teach.
8. She leaves for Thornfield, where she is a governess.
9. She is very happy there.

Ans 1, 2, 4, 3, 5, 6, 7, 8, 9

Jane Eyre is an orphan. So she lives with her aunt and uncle Mr. and Mrs. Reed. Jane's uncle Mr. Reed likes Jane, but he dies. Mrs. Reed does not like Jane because Jane is not her daughter. Before his death, Uncle Reed makes his wife promise to take care of Jane, but instead she sends her away. As Jane is only ten years old, she is sent to Lowood school. As, Jane gets graduated herself, she stays there to teach. From there, she leaves for Thornfield, where she becomes a governess. She is very happy there.

I. Read scene I. Discuss with your partner what Mrs Reed might write about Jane in her letter to the owner of a school. Now complete her letter to Mr. Brocklehurst.

Ans

Gateshead Hall, Gateshead
Northumberland

Mr Brocklehurst
Lowood Institution
Lowood
Durham

Dear Sir,

I understand that you have a school for the orphans. My niece, Miss. Jane Eyre, who is ten years old, is an orphan. She lost her parents. I am finding it difficult to bring her up here. So I request you to admit her in your charity institution. If you permit to take her, I will send her to Lowood.

Thank you.

Yours sincerely,

Mrs. Reed.

GRAMMAR

DETERMINERS

J. Read the passage. Choose between a little, a lot of, a few, few, fewer, many and much to fill in the gap.

DON'T CALL US, WE'LL CALL YOU!

Ans

Two years ago, I moved to a new neighbourhood. There seemed to be very few people in this area without telephones, so I expected to get a new phone quickly. I applied for

one as soon as I moved into my new house. 'We aren't supplying a lot of new phones in your area', an engineer told me. 'A few people want new phones at the moment and the company is employing fewer engineers than last year so as to save money. A new phone won't cost you much money, but it will take a little time. We can't do anything for you before December. 'You need a lot of patience if you're waiting for a new phone and you need many friends whose phones you can use as well. Fortunately, I had both. December came and went, but there was no sign of a phone. I went to the company's local office to protest. 'They told me I'd have a phone by December,' I protested. 'Which year?' the assistant asked.

PERFECT TENSES

K. Read the Time Line of Harish. Write sentences using the present perfect tense.

- Ans**
1. Harish has been born in Madurai in 1971.
 2. Harish and his family have moved to Chennai in 1976.
 3. In 1993, Harish has finished college and started working for Indian Oil.
 4. In 1996, Harish has been promoted as a manager at Indian Oil.
 5. Harish has met Amina in 1997.
 6. Harish and Amina have got married in 2000.
 7. They have had a child in 2001.

L. Read the following passage and fill in the blanks with the correct form of the verb.

Where had I gone? What had I done?

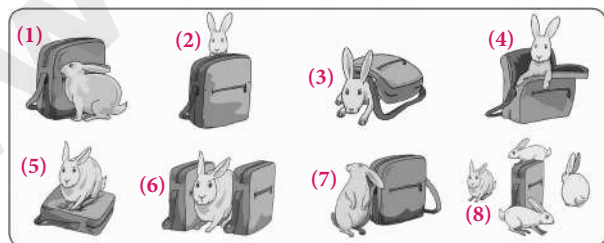
What had I seen?

- Ans** I had never seen (see) such beautiful sights before I visited Paris in 2012. I had saved (save) money for five years before I booked my trip to Paris. I was very excited! Before my trip to Paris, I had never been (be) out of India. When I went to Paris, I spent many days touring the city. The city was big. Sometimes I got lost and asked for directions. I asked for directions in French. That was easy because I had studied (study) French for two years before I visited Paris. By the time I left Paris, I had toured (tour) many beautiful places. The Eiffel Tower, the Notre Dame Cathedral, and the Luxembourg Gardens were just a few of the places I saw. Before I visited Paris, I had only seen (see) those places on television.

PREPOSITIONS

M. Look at the picture and write eight sentences using prepositions.

Where is the rabbit?

Ans

1. The rabbit is in front of the bag.
2. The rabbit is behind the bag.
3. The rabbit is under the bag.
4. The rabbit inside the bag.
5. The rabbit is on the bag.
6. The rabbit is between two bags.
7. The rabbit is near the bag.
8. The rabbits are running around a bag.

COMPARATIVE AND SUPERLATIVE SURVEY

N. Answer the questions below. Write your answers in the second column of the table.

- How old are you?
- How tall are you?
- What bicycle do you have?
- How many languages do you speak?
- At what time do you usually wake up?
- How far is your home from school?

Ans	You	Reena	Jane	Latha	Raghav	Vinay
Age	12yrs	13yrs	11yrs	12yrs	13yrs	13yrs
Height	148 cms	150 cms	142 cms	148 cms	150 cms	150 cms
Bicycle	BSA Drake 16	BSA Agent X 16	BSA Drake 16	Hercules Street cat 20	Hercules street cat 20	Hero Quicker 16 T
Number of Languages	3	2	3	2	3	2
Wake Up Time	6.00 a.m.	5.30 a.m.	5.00 a.m.	6.00 a.m.	6.30 a.m.	6.00 a.m.
Distance to School	20 minutes	1 hour	40 minutes	10 minutes	25 minutes	15 minutes

O. Work in groups of six. Write the other students' names at the top of the table. Interview each student using the above questions and complete the table with their answers.

When you have all the answers, use the results to write three comparative and three superlative sentences about the students in your group.

Examples : I am the oldest in my group.

My bicycle is more colourful than Jane's bicycle.

- Ans
- I am younger than Reena.
 - Vinay is older than me.
 - Reena gets up earlier than Latha.
 - My bicycle is the most attractive one.
 - Latha's home is the nearest one to the school.
 - Jane is the youngest in her class.

PASSIVE VOICE

P. Read the following article about the amazing similarities between the assassination of John F. Kennedy and Abraham Lincoln; then underline the passive forms.

- Ans
- Abraham Lincoln was elected to Congress in 1846. Voters elected John F. Kennedy to Congress in 1946.
 - Lincoln was elected president in 1860. Voters elected Kennedy president in 1960.
 - Both men were particularly concerned with civil rights.
 - Both wives lost their children while living in the White House.
 - Lincoln was shot on a Friday. Someone shot Kennedy on a Friday.
 - Lincoln was shot in the head. The gunman shot Kennedy in the head.
 - Lincoln's secretary was called Kennedy. Kennedy's secretary was called Lincoln.
 - Lincoln was assassinated by a Southerner. A Southerner assassinated Kennedy.
 - Lincoln was succeeded by a Southerner named Johnson. A Southerner named Johnson succeeded Kennedy.

10. Andrew Johnson, who succeeded Lincoln, was born in 1808.
11. Lyndon Johnson, who succeeded Kennedy, was born in 1908.
12. John Wilkes Booth, who assassinated Lincoln, was born in 1839. Lee Harvey Oswald, who assassinated Kennedy, was born in 1939.
13. Both assassins were known by their three names and both names are composed of fifteen letters.
14. Lincoln was shot at a theatre named "Ford". The gunman shot Kennedy in a car called a "Lincoln" that the company Ford made.
15. Booth ran from the theatre and was caught in a warehouse. Oswald ran from a warehouse and the police caught him in a theatre.
16. Booth was assassinated before his trial. Someone assassinated Oswald before his trial.

Q. Reported Questions.

1. Jane told Bessie that she would hide herself in the library with Uncle Reed's book.
Ans "I'll hide myself in the library with uncle Reed's book".
2. John ordered Jane to come there when he called her.
Ans "Come here when I call you."
3. Eliza asked Jane what she was doing then.
Ans "What are you reading now?"
4. Mrs. Reed told Bessie to take her away to the red room and lock her in there.
Ans "Take her away to the red room and lock her in there!"
5. Miss. Temple asked Jane whether she could read and write.
Ans "Can you read and write?"
6. Miss. Miller asked Miss. Temple where she should put Jane.
Ans "Where shall I put her Miss. Temple?"
7. Jane asked Helen why they called it an institution.
Ans "And why do they call it institution?"
8. Helen asked Jane why she had come there.
Ans "Why have you come here, Jane?"
9. Jane asked Mrs. Fairfax whether she would have the pleasure of seeing Miss. Fairfax that night.
Ans "Shall I have the pleasure of seeing Miss. Fairfax tonight?"
10. Miss. Adela told Jane that she could sing and dance also.
Ans "I can sing and dance also. Shall I?"

CONNECTING TO SELF

R. Case Study.

- In Charlotte Bronte's day, many orphans were sent to institutions like Lowood.
- Conduct research to find out what options exist today for children without parents.
- Refer books and Internet resources as well as children's services department in India.
- Then, prepare two or three case studies, or profiles, using made-up names, that present typical situations.

Ans

Activity to be done by the Students.

PROJECT

S. Look at the story board. Read the captions given under each frame. Fill the bubbles and complete the story board.

- Create your own story board for the scene 'At Thornfield'.
- Make a power point presentation using the story board.

Jane and Mrs. Reed are in the red room arguing. This event leads to Mrs. Reed sending Jane to Lowood.

Jane leaves the Reeds in Gateshead and is sent to Lowood. At this time, Jane isn't aware that Lowood is a school for orphans.

Jane is on her way to Lowood.

Jane arrives at Lowood.

Jane meets Helen at Lowood shortly after she arrives.

Jane is in class in Lowood.

Ans

Activity to be done by the Students.

ADDITIONAL QUESTIONS

I. Choose the correct Synonyms from the options below.

1. mischiefs
(a) solemnity (b) virtues (c) tricks (d) boons [Ans] (c) tricks
2. uproar
(a) calm (b) harmony (c) quietness (d) a loud noise [Ans] (d) a loud noise
3. dependent
(a) independent (b) unconditional (c) helpless (d) strong [Ans] (c) helpless
4. screams
(a) shriek (b) whisper (c) relax (d) laugh [Ans] (a) shriek
5. behaviour
(a) idleness (b) misbehaviour (c) misconduct (d) conduct [Ans] (d) conduct

6. collapses
(a) falls (b) succeeds (c) increases (d) rises [Ans] (a) falls
7. hesitate
(a) willing (b) certain (c) pause (d) resolute [Ans] (c) pause
8. quieten
(a) slow (b) dull (c) hasten (d) lethargic [Ans] (c) hasten
9. charity
(a) financial aid (b) selfishness (c) meanness (d) miserly [Ans] (a) financial aid
10. composed
(a) disturbed (b) excited (c) overwrought (d) cool [Ans] (d) cool

II. Choose the correct Antonyms from the options below.

1. eagerly
(a) happily (b) anxiously
(c) uninterestingly (d) strongly [Ans] (c) uninterestingly
2. receive
(a) collect (b) accept (c) awarded (d) give [Ans] (d) give
3. desperate
(a) cheerful (b) hopeless (d) despairing (d) lacking [Ans] (a) cheerful
4. tedious
(a) boring (b) dull (d) monotonous (d) exciting [Ans] (d) exciting
5. pleasure
(a) delight (b) comfort (c) displeasure (d) bliss [Ans] (c) displeasure
6. entertain
(a) bore (b) enjoyment (c) consideration (d) amusement [Ans] (a) bore
7. horrible
(a) shocking (b) horror (c) agreeable (d) dreadful [Ans] (c) agreeable
8. frightful
(a) delightful (b) awful (c) horrible (d) terrible [Ans] (a) delightful
9. immediately
(a) instantly (b) presently (c) later (d) directly [Ans] (c) later
10. neglected
(a) cared (b) failed (c) ignored (d) disregarded [Ans] (a) cared

III. Choose the Correct Answer (MCQ).

1. Mrs. Reed is in a _____ mood at breakfast this morning.
(a) happy (b) frightful (c) sad (d) jovial [Ans] (b) frightful
2. Jane rises and cautiously goes to _____.
(a) Eliza (b) Bessie (c) Georgiana (d) John [Ans] (d) John
3. John throws the _____ at her.
(a) stone (b) book (c) duster (d) stick [Ans] (b) book
4. Take her away in the _____ room and lock her in there.
(a) dark (b) lonely (c) red (d) last [Ans] (c) red
5. What shocking _____ for a young girl.
(a) behaviour (b) nature (c) attitude (d) quality [Ans] (a) behaviour

6. I will not be taken in by your _____.
(a) game (b) show (c) tricks (d) plans [Ans] (c) tricks
7. She is let off at the gates of _____.
(a) Lowood (b) Gateshead (c) Thornfield (d) Northumberland
[Ans] (a) Lowood
8. It's partly a charity _____.
(a) school (b) home (c) organization (d) orphanage [Ans] (a) school
9. Jane spends _____ years in the school.
(a) nine (b) six (c) seven (d) eight [Ans] (d) eight
10. You are an early _____.
(a) bird (b) riser (c) applicant (d) person [Ans] (b) riser

IV. Very Short Questions with Answers.

1. **How old was Jane when she came to her aunt's house?**
[Ans] She was ten years old.
2. **Who were her cousins?**
[Ans] Her cousins were Eliza, John and Georgiana.
3. **What was the name of the servant maid of Mrs. Reed?**
[Ans] The servant maid of Mrs. Reed was Bessie.
4. **What did Bessie tell Jane?**
[Ans] Bessie told Jane not to quarrel with Miss. Georgina and Eliza. If she does, the whole house would be in uproar.
5. **What book was Jane reading?**
[Ans] Jane was reading "Bewick's History of British Birds.
6. **What did John do to her?**
[Ans] John threw the book at her. He grasped her hair and shoulder and hit her with something.
7. **What does Mrs. Reed tell Bessie to do with Jane?**
[Ans] Mrs. Reed ordered Bessie to take Jane to the red room and lock her up.
8. **To whom does Mrs. Reed write a letter about Jane?**
[Ans] Mrs. Reed writes a letter to Mr. Brocklehurst about Jane.
9. **Where was Jane sent by Mrs. Reed?**
[Ans] Jane was sent to Lowood institution by Mrs. Reed.
10. **How were the girls in the school dressed?**
[Ans] The girls were uniformly dressed.

V. Short Questions with Answers.

1. **Why was Jane ill at Mrs. Reed's house?**
[Ans] When Jane was locked in the red room, she started crying and screamed loudly to let her out. She also heard some noise and saw someone. So she felt ill.
2. **Where did Miss Miller and Jane enter, the next day? Who were there?**
[Ans] Miss Miller and Jane entered a wide long room. There were many girls of age ten to twenty.
3. **What type of a school was the Lowood Institution?**
[Ans] Lowood Institution was partly a charity school. It is an institution for educating orphans.

4. What happened at Lowood School, when the spring started?

Ans When spring started, semi-starvation and neglected colds had put most of the students at the risk of getting infection. Forty-five out of the eighty girls lay ill at one time.

5. How many years did Jane spend in Lowood School?

Ans Jane spent eight years in the Lowood School. She was there as a student for six years and worked as a teacher for two years.

VI. Paragraph Question with Answer.

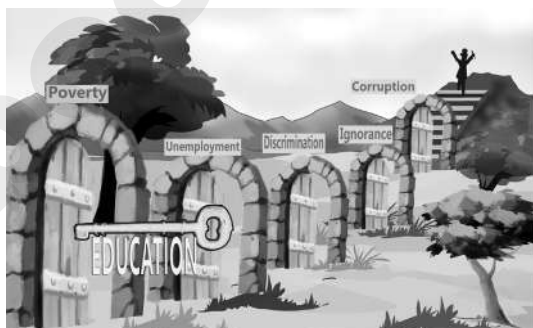
1. Narrate the incident at Thornfield.

Ans Jane received a letter from Mrs. Fairfax at Thornfield to teach Adela. Jane went to Thornfield and met Mrs. Fairfax. She gave her a warm welcome. Next morning, Miss. Adela came running to Jane followed by her attendant Miss. Varens. Jane told her that she would teach her to learn about nature, animals and the flowers. They would study all they can that isn't in the books. They would also learn to paint and draw. She started teaching Adela and led a new life at Thornfield.

Warm Up

Every child has a right to an education, a life free from poverty and protection from abuse.

Look at the picture

Discuss in pairs and answer.

1. What are the basic human rights?

- Ans**
- (a) Right to Equality
 - (b) Right to Freedom
 - (c) Right against Exploitation
 - (d) Right to Freedom of Religion, Culture and Education.
 - (e) Right to Constitutional Remedies.

2. What is education?

Ans Education is the process of getting knowledge, skills, values, beliefs and habits.

3. Why do we need education?

Ans Education gives us a knowledge of the world around us and changes it into something better. It helps us build opinions and have points of view on things in life.

Think and Answer.

1. How would life be on this planet if some of the human rights are excluded?

Ans Life on this planet would become more difficult for the commoners, if some of the human rights are excluded.

2. Are there any rights you would still like to add to the human rights list?

Ans I would like to add 'the right to own your things, Freedom of thought and expression, right to social security and right to play', to the human rights list.

7TH
STD

SURA'S MODEL QUESTION PAPER
TERM - III
SUMMATIVE ASSESSMENT - 2019-20

Time : 2 Hrs.

Marks : 60

ENGLISH

SECTION - A (VOCABULARY)

I. Choose the correct Synonyms.

4 × 1 = 4

1. territory
(a) barrier (b) border
(c) limit (d) region
2. rapidly
(a) slowly (b) suddenly
(c) quickly (d) easily
3. achievement
(a) failure (b) disappointment
(c) approval (d) success
4. fatal
(a) harmless (b) beneficial
(c) death (d) devoted

II. Choose the correct Antonyms.

4 × 1 = 4

1. waking
(a) sleeping (b) arousing
(c) raising (d) getting up
2. disadvantage
(a) effectiveness (b) unfavourable
(c) drawback (d) advantage
3. rescued
(a) imprisoned (b) saved
(c) liberated (d) freed
4. straggling
(a) few (b) rare
(c) abundant (d) irregular

SECTION - B (GRAMMAR)

**III. Some words are given below.
Categorize them as monosyllabic,
disyllabic and trisyllabic words**

4 × 1 = 4

1. notice	2. dependent
3. book	4. tomorrow

IV. Fill in the blanks with the past tense.

4 × 1 = 4

1. The boy _____ (chase) a cat.
2. The cat _____ (climb) up the tree.
3. He _____ (leave) his attempt to catch the cat.
4. He _____ (run) home.

V. Complete the sentences in reported speech.

4 × 1 = 4

1. "It is too late." I said that it _____ too late.
2. "I cannot come." Mala said that she ____.
3. "I will pay tomorrow." He said that he would pay _____.
4. "I have not done it today." I explained that I had not done it _____.

VI. Match the phrasal verbs with their meaning.

4 × 1 = 4

Phrasal verbs		Meaning
1.	set out	to go somewhere for a short break or holiday
2.	pick up	to begin a journey
3.	see off	to leave a bus, a train or a plane
4.	get off	to get someone from a place

VII. Punctuate the following sentence. 3

1. i am tired mohana said to her aunt

SECTION - C (PROSE)

VIII. Answer any 3 of the following.

3 × 2 = 6

1. What was the reaction of the inhabitants?
2. How much did Mr. Fogg offer to hire the elephant at first?

- Who were the terrorists targeting?
What did they do?
- What was named after Neerja in Mumbai and by whom?
- How many years did Jane spend in Lowood School?

IX. Answer any 1 of the following questions in a paragraph. $1 \times 4 = 4$

- What did Passepartout see, when he was crossing India in a railway train?
- Narrate the incident at Thornfield.

SECTION - D (POEM)

X. Read the lines and answer the questions. $5 \times 1 = 5$

- And quiet sleep and a sweet dream
when the long trick's over*
What does the poet want to do after his voyage is over?

- Write the poetic device which is used in the line below.**

*And a grey mist on the sea's face
.....*

- I must go down to the seas again, to the
lonely sea and the sky,*

Pick out the alliterated words.

- It isn't a creature of flickered hope
Or the final tug at a slipping rope;
But it's something deep in the
soul of man
That is working always to serve
some plan.*

- What are the rhyming words?
- What is the rhyming scheme?

XI. Answer any 1 of the following questions in a paragraph. $1 \times 4 = 4$

- What message does the poet convey through the poem 'Sea Fever'?
- How is courage a daring deed?

SECTION - E

(SUPPLEMENTARY READER)

XII. Choose the correct answers. $5 \times 1 = 5$

- We were _____ when we realized this.
(a) surprised (b) shocked
(c) baffled (d) terrified
- They served me good _____ and drink.
(a) disk (b) lunch
(c) food (d) supper
- My father was a rich _____.
(a) trader (b) farmer
(c) merchant (d) landlord
- _____ waves were dashing against the ship.
(a) High (b) Huge
(c) Big (d) mild
- There was _____ everywhere.
(a) sorrow (b) happiness
(c) energy (d) panic

XIII. Identify the Character / Speaker.

$5 \times 1 = 5$

- Don't worry, Madam, it's only a warning.
- A man fell into the sea. Please save him.
- Stop ship. Drop anchor. Quick!
- He'll have to be given artificial respiration and kept warm.
- Wake up, child.

XIV. Write whether the following statements are 'True' or 'False'.

$4 \times 1 = 4$

- Sindbad was a man from Baghdad.
- The king was a merciless man.
- An old lady said that her only son was waiting for her in Singapore.
- Vasanth's class teacher was a Tamilian.

ANSWERS

- I. 1. (d) region
2. (c) quickly
3. (d) success
4. (c) death

- II. 1. (a) sleeping
2. (d) advantage
3. (a) imprisoned
4. (c) abundant

Monosyllabic Words	Disyllabic Words	Trisyllabic Words
book	no-tice	de-pen-dent
		to-mor-row

- IV. 1. chased
2. climbed
3. left
4. ran

- V. 1. was
2. couldn't come
3. the next day
4. that day

VI.

Phrasal verbs		Meaning
1.	set out	to begin a journey
2.	pick up	to get someone from a place
3.	see off	to go somewhere for a short break or holiday
4.	get off	to leave a bus, a train or a plane

VII.

1. "I am tired," Mohana said to her aunt.

SECTION - C (PROSE)

- VIII. 1. Snakes and tigers fled at the noise of the train. The elephants stood gazing with sad eyes at the train, as it passed.
2. He offered ten pounds per hour to hire the elephant.
3. The terrorists were more intent in targetting the Americans. So they told Neerja to collect all the passports of the passengers.
4. A square in Mumbai's Ghatkopar (East) Suburb was named after Neerja by Mumbai Municipal Corporation.
5. Jane spent eight years in the Lowood School. She was there as a student for six years and worked as a teacher for two years.

- IX. 1. Passepartout on waking looked out. He could not believe that he was actually crossing India. The locomotive, guided by an English engineer and fed with coal, threw out its smoke upon cotton, coffee, nutmeg, clove and pepper plantations. The steam curled in spirals around groups of palm-trees. In the midst of these trees were attractive bungalows, viharas and marvellous temples, decorated by the rich work of Indian architecture. There were vast areas extending to the horizon with jungles and forests. There he saw snakes, tigers and elephants.
2. Jane received a letter from Mrs. Fairfax at Thornfield to teach Adela. Jane went to Thornfield and met Mrs. Fairfax. She gave her a warm welcome. Next morning, Miss. Adela came running to Jane followed by her attendant Miss. Varens. Jane told her that she would teach her to learn about nature, animals and the flowers. They would study all they can that isn't in the books. They would also learn to paint and draw. She started teaching Adela and led a new life at Thornfield.

SECTION - D (POEM)

X.

1. The poet wants to sleep soundly with pleasant dreams.
2. Imagery and personification.
3. sea - sky are the alliterated words.
4. (a) hope - rope; man - plan are the rhyming words.
(b) The rhyming scheme is 'a a b b'.

XI.

1. John Masefield's poem 'Sea Fever' is a work of art that brings beauty to the English language through its use of rhythm, imagery and many complex figures of speech. The imagery in 'Sea Fever' suggests an adventurous ocean that appeals to all five senses. Along with an adventurous ocean, 'Sea Fever' also sets a mood of freedom through the imagery of travelling gypsies. 'Sea Fever' not only depicts a strong longing for the sea through its theme, but also through the use of complex figures of speech.
2. Courage is a daring act of a person. It is not like lightning that flashes and goes off. It is not born of hopelessness and with a sudden spring. It shines steadily and is always long-lasting. The

courage always drops in and reflects itself, when the person is facing a tough time. One who wants to win a goal need to have courage. Courage is displayed in every victory and defeat. It is more than a brave deed, as it is the breath of life and the faith of a strong man.

SECTION - E

(SUPPLEMENTARY READER)

XII. 1. (d) terrified

2. (c) food

3. (c) merchant

4. (b) Huge

5. (d) panic

XIII. 1. A gentleman

2. Vasantha

3. Captain of the ship

4. The doctor

5. A sailor

XIV. 1. True

2. False

3. True

4. False

தமிழாக்கம்

PROSE

Unit

1

Journey by Train

ரயில் மூலம் பயணம்

- ஜூல்ஸ் வெர்ன்

பிரிவு - I

ஜூல்ஸ் வெர்ன் (Jules Verne) என்பவரின் சிறந்த சாகச நாவலான “என்பது நாட்களில் உலகத்தை சுற்றி வருதல்” (Around the world in 80 days) என்பதின் சாரமே இந்த கதையாகும். Phileas Fogg என்னும் ஆங்கிலேயர், தன் நண்பர்களுடன் சீர்திருத்த சங்கம் (Reform Club)-இல் இருந்தபோது, ஒரு பந்தயத்திற்கு (Wager) ஒப்புக்கொள்கிறார். 80 நாட்களில் உலகைச் சுற்றி வரவேண்டும் என்பது தான் பந்தயம். பந்தயத்தில் வெற்றி பெற்றால் 20,000 பவுண்டு (இன்றைய மதிப்பில் சுமார் 1.6 மில்லியன் பவுண்டுகள்) தொகை கிடைக்கும். இவ்வாறு Phileas Fogg, தமது பிரெஞ்சு உதவியாளரான Passepartout என்பவருடன் உலகைச் சுற்றிவரச் செய்யும் முயற்சியே, இந்த நாவலின் கதையாகும்.

இந்தியாவில் இரயில் கட்டமைப்புகள் உருவாக்கப்பட்டு, வேலைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த சமயத்தில் தான் Fogg தன் பயணத்தை சில பகுதிகளில் மேற்கொள்கிறார்.

இந்தக் கதை எழுதப்பட்டு நூறாண்டுகளுக்கு மேலானபடியால், இதில் விவரிக்கப்படும் பல இடங்களின் பெயர் உச்சரிப்புகள் வேறுபடுகின்றன.

குறிப்பிட்ட நேரத்தில் ரயில் புறப்பட்டது. அதில் பயணம் செய்தவர்களிடையே, பல அதிகாரிகள், அரசு உயரதிகாரிகள், வியாபாரிகள் ஆகியோரும் இருந்தனர். Passepartout-ம் Fogg பயணம் செய்யும் பெட்டியிலேயே பயணித்தார். பம்பாய்க்கு Fogg ‘மங்கோலியா’ கப்பலில் வருகையில், அவருடன் பயணித்த Sir Francis Cromarty என்பவரும் அவர்களுக்கு எதிர் இருக்கையில் அமர்ந்திருந்தார்.

ரயில் பம்பாயை விட்டு புறப்பட்ட ஒரு மணி நேரத்திற்கு பின்பு, பாலங்களையும், Salcette தீவையும் கடந்து ஒரு திறந்தவெளி பிரதேசத்திற்குள் நுழைந்திருந்தது.

இரவில், அந்த ரயில் மலைகளைக் கடந்து Nassik நகரத்தின் வழியே சென்றது. அடுத்த நாள், Khandesh என்னும் வளமான விவசாய பூமியையும், அதன் சில கிராமங்களையும் கடந்து செல்கையில், கோவில்களின் கோபுரங்கள் தென்பட்டன. இந்தப் பிரதேசம் கோதாவரி நதியின் பெரும்பாலான கிளை நதிகளாலும், ஓடைகளாலும் செழுமையாக்கப்பட்டிருந்தது. Passepartout-க்கு, தான் இந்தியாவை ரயில் மூலம் கடக்கிறோம் என்பதையே நம்ப இயலவில்லை. ஆங்கிலேய பொறியாளரால் கொட்டப்படும் கரியை புகையாக்கி, அதை வழியிலுள்ள பருத்தி, காபி, ஜாதிக்காய், கிராம்பு மற்றும் மிளகு தோட்டங்களின் வழியே வெளியிடப்படும், நீராவின சுழல், சுழலாக வட்டமாக பனைமரங்களினூடே விட்டவாறும் ரயில் சென்று கொண்டிருந்தது. பனைமரக்கூட்டங்களின் நடுவே அழகான பாங்களாக்கள், யாரும் வசிக்காமல் கைவிடப்பட்ட விகாரங்கள் மற்றும் இந்திய கட்டடக் கலையினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அழகிய கோவில்கள் ஆகியவை காணப்பட்டன. அதன் பின்னர், பாம்புகளும், புலிகளும் வசிக்கும் காடுகளைக் கொண்ட, தொடுவானம் வரை நீண்ட விசாலமான பகுதிகளைக் கடந்தனர். அப்போது ரயிலின் சத்தத்தை கேட்டு அவை ஓட்டம் பிடித்தன. பிறகு, ரயில் வனத்தை கடக்கையில், சோகமான நிலைத்த பார்வையுடன் அதைப் பார்க்கும் யானைகளைக் கண்டனர்.

பன்னிரண்டரை மணிக்கு ரயில் பர்ஹாம்பூர் (Burhampoor)-ஐ அடைந்தது. அங்கு பயணியர் விரைவாக சிற்றுண்டியை முடித்தனர். Assurghur என்ற மலைக்கோட்டை நகரை நோக்கி ரயில் புறப்பட்டது. அப்போது சூரத் (Surat) அருகே காம்பே (Cambray) வளைகுடாவில் கலக்கும் தபதி என்னும் சிறு நதியை கடந்து ரயில் சென்றது.

பண்டேல்கண்ட் (Bundelcund) மலைத்தொடரிலிருந்து, காண்டேஷ் (Khandeish) பகுதியைப் பிரிக்கும் சத்பூரா (Sutpour) மலைத்தொடரின் பள்ளத்தாக்குகளில் ரயில் பயணித்தது. அப்போது நேரம் விடிகாலை மூன்று மணி ஆகும்.

பிரிவு - II

பல பங்களாக்களும், தொழிலாளர் உறைவிடமும் அடங்கிய Rothal (ரோதல்) என்கிற இடத்தை விட்டு 15 மைல் தூரம் கடந்து, 8 மணி அளவில் ரயில் நின்றது. “பயணியர் இங்கே இறங்கவும்” என்று ரயில்பெட்டிகளிடையே வந்த நடத்துனரின் குரல் கேட்டது.

இதற்கு ஏதாவது விளக்கம் கூறுவாரென Sir Francis ஐ நோக்கியபடி Phileas Fogg எதிர்பார்த்தார். ஆனால் ரயிலானது ஏன் ஈச்ச மரங்கள் மற்றும் கருவேல மரங்கள் நிறைந்த காட்டின் நடுவே நின்றதென ஜெனரல் Francis Cromarty யாலும் விளக்கம் தர இயலவில்லை.

வேகமாய் ஆர்வத்துடன் சென்ற Passepartout, அதே வேகத்தில் திரும்ப வந்தார். “ஐயா, இதற்குமேல் ரயில் தண்டவாளங்களே இல்லை!” என்றார். “நீ என்ன கூறுகிறாய்?” என்றார் Sir Francis, “இனிமேல் ரயிலானது முன்னே செல்வதற்கு வழியில்லை என கூறுகிறேன்,” என்றார் Passepartout.

உடனடியாக, ரயில் பெட்டியிலிருந்து ஜெனரல் Francis கீழே இறங்கினார். தொடர்ந்து Fogg-ம் அமைதியாக இறங்கினார். இருவரும் நடத்துனரிடம் சென்று “நாம் எங்கே இருக்கிறோம்?” என்று கேட்டனர். “கோல்பை (Kholby) எனும் குக்கிராமத்திலுள்ளோம். இதற்கு மேல் செல்ல இயலாது, ஏனெனில் ரயில் பாதை அமைக்கும் பணி இன்னும் முடியவில்லை. இன்னும் இங்கிருந்து அலகாபாத்திற்கு 50 கி.மீ. தூரத்திற்கு ரயில் பாதை போட வேண்டும். அங்கிருந்து தான் மறுபடியும் ரயில் பாதை தொடங்குகிறது,” என நடத்துனர் கூறினார்.

“ஆனால் ரயில் பாதை முழுவதுமாக போக்குவரத்திற்கு திறக்கப்பட்டுவிட்டதாக செய்தித்தாள்களில் வந்ததே” என Francis சொன்னார். “நான் என்ன சொல்வது? செய்தித்தாள்களில் செய்திகள் தவறாக வந்துவிட்டன” என நடத்துனர் கூறினார்.

“இருந்தாலும் பம்பாயிலிருந்து கல்கத்தா வரை பயணச்சீட்டுகள் விற்கிறீர்களே?” என கோபத்துடன் ஜெனரல் Francis கேட்டார்.

“அதில் சந்தேகமில்லை”, எனக் கூறிய நடத்துனர், “கோல்பை(Kholby)யிலிருந்து அலகாபாத் வரை தாங்களே, தங்கள் பயணத்திற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொள்ள வேண்டுமென பயணிகளுக்கு நன்றாகத் தெரியும்” என்று பதிலளித்தார்.

Sir Francis கோபத்தின் உச்சத்தில் இருந்தார். Fogg ஐ நோக்கத் துணிவில்லாத Passepartout-க்கு நடத்துனரை அடிக்கலாம் போலத் தோன்றியது.

“Sir Francis” என அழைத்த Fogg, “நீங்கள் விரும்பினால், நாம் வேறு ஏதாவது வகையில் தான் பயணிக்க முயல வேண்டும்” என்றார்.

“இந்தத் தாமதம், உங்களுக்கு பாதகமாக இருக்கிறது, Mr. Fogg” என்றார் Francis. “இது நான் எதிர்பார்த்தது தான்”, என்றார் Fogg. “எப்படி? இந்த ரயில் பாதையைப்பற்றி உங்களுக்கு தெரியுமா?” என Francis கேட்டார். “என் பயணங்களில் இது போல சில தடைகளோ, வேறு எதுவோ அவ்வப்போது வரும் என்பதை நான் அறிவேன், எனவே இதில் இழப்பேதுமில்லை”, என்றார் Fogg.

“ஏற்கனவே, என்னிடம் இரண்டு நாட்கள் அவகாசம் இருந்தன. அவற்றை நான் தியாகம் செய்ய வேண்டும். 25ம் தேதி, கப்பல் கல்கத்தாவிலிருந்து ஹாங்காங் (Hong Kong) புறப்படுகிறது. இன்று 22ம் தேதி. எனவே நாம் நேரத்திற்கு கல்கத்தா சென்று விடலாம்” என்றார் Fogg.

பிரிவு - III

Fogg மற்றும் Francis இருவரும், கிராமத்தின் மூலை முடுக்கெல்லாம் தேடியும், மேற்கொண்டு பயணிக்க எதுவும் கிடைக்காமல் திரும்பினர்.

“நான் நடந்தே செல்லப் போகிறேன்” என்றார் Fogg. இதற்கிடையே தன் எஜமானரிடம் வந்து சேர்ந்த Passepartout சந்தோஷமற்ற முகத்துடன் சிறிது தயக்கத்திற்கு பின் “ஐயா, பயணிக்க நான் ஒரு வழியை கண்டுபிடித்துவிட்டேன்” என்றார். “என்ன?” என்று கேட்டவர்களிடம், “இங்கிருந்து 100 அடி தூரத்தில் வசிக்கும் ஒருவரிடம் ஒரு யானை உள்ளது. ‘கியோனி’ என்ற பெயருடைய அந்த யானை நிச்சயம் வெகுதூரம் விரைவாக நடக்கக் கூடியது” என்று சொன்னார் அவர். பயணத்தைத் தொடர வேறு வழி இல்லாததால் அதனை Fogg வாடகைக்கு அமர்த்திக் கொள்ள முடிவெடுத்தார்.

இதைப்பற்றி அந்த யானையின் உரிமையாளரிடம் Fogg கேட்டதும், அவர் தன் யானையை வாடகைக்கு விட உடனடியாக மறுப்பு தெரிவித்தார். விடாப்பிடியாக Fogg அவரை வற்புறுத்தி, ஒரு மணி நேரத்திற்கு 10 பவுண்டு வாடகையாக தருவதாகவும், யானையை வாடகைக்கு அளிக்கும் படியும் கேட்க, அவர் இணங்காததால் இருபது பவுண்ட் என பேரம் பேச அதுவும் மறுக்கப்பட, நாற்பது பவுண்ட் எனக் கூற அதுவும் யானைக்காரரால் மறுக்கப்பட்டது.

முடிவாக, அந்த யானையையே விலைக்கு வாங்க Fogg தீர்மானித்து, முதலில் ஆயிரம் பவுண்டுகள் தர முன் வந்தார். ஆயினும் யானைக்காரர் அதை ஏற்க மறுத்துவிட்டார்.

Mr. Fogg விலையை 1200, 1500, 1800 பவுண்டுகள் என அதிகரித்துக் கொண்டே வந்தார். இறுதியில் இரண்டாயிரம் பவுண்டுகளுக்கு அந்த மனிதர் சம்மதித்தார். “கடவுளே! ஒரு யானைக்கு இவ்வளவு விலையா!” என Passepartout ஆச்சரியப்பட்டார்.

வழிகாட்டியாக வருவதற்கு, ஓர் புத்திசாலியான, ஓர் இளைஞன் முன் வந்தான். அதை ஏற்றுக் கொண்டு Mr. Fogg, அவனுக்கு ஒரு தாராளமான வெகுமதி அளிப்பதாகவும் உறுதியளித்தார். அது அவன் உற்சாகத்தை அதிகரித்தது. யானையும் தயார்படுத்தப்பட்டது.

சிறந்த யானைப்பாகனான அவன் யானையின் முதுகில் சேணத்துணி போன்ற ஒன்றை போர்த்தி அதன் இரு புறமும் சற்று செளகரியக் குறைச்சலான அம்பாரிகளை இணைத்தான். Mr. Fogg யானையின் உரிமையாளரிடம், தன் பண்ப்பையிலிருந்து சில பண நோட்டுக்களை எடுத்து கொடுத்தார். Passepartout இதைக் கண்டு வியந்தார்.

இரு அம்பாரிகளிலும் Francis மற்றும் Fogg ஆகியோர் ஏறிக்கொள்ள, Passepartout இருவருக்கும் நடுவில் உள்ள சேணத்துணியில் அமர்ந்து கொண்டார். யானையின் கழுத்தின்மீது பாகன் அமர்ந்து கொண்டதும் ஒன்பது மணியளவில் அவர்கள் கிராமத்தை விட்டு புறப்பட்டனர், அந்த யானையும் அடர்ந்த பனங்காட்டின் நடுவே குறுக்கு வழிகளினூடே முன்னேறிச் சென்றது.

POEM

Unit

1

Sea Fever

கடல் காய்ச்சல்

- ஜான் மேஸ்பீல்ட்

நான் மறுபடி கடல்களுக்கு செல்ல வேண்டும், தனிமையான கடலிடத்தும் வானிடத்தும்
நான் கேட்பதெல்லாம் ஓர் உயரமான கப்பலும், அதை வழிநடத்த ஒரு நட்சத்திரமும்தான்.
சக்கரத்தின் இயக்கத்தில், காற்றின் பாடலில் வெள்ளை கப்பலின் குலுக்கலில்
கடலின் முகத்தில் இருந்த சாம்பல் நிற மூடுபனி மற்றும் சாம்பல் நிற வைகறைப்பொழுதில்,
ஓடும் அலைகளின் அழைப்புக்காக, நான் மறுபடியும் கடலுக்குச் செல்ல வேண்டும்.
ஏனெனில் அது ஒரு மறுக்க இயலாத முரட்டுத்தனமான மற்றும் தெளிவான அழைப்பாகும்.

நான் கேட்பதெல்லாம் பறக்கும் வெண்மேகங்களுடன் காற்று வீசும் தினத்தை தான்.
(அலைகளின்) நொப்பு, நுரைகளுடன் கடற் பறவைகளின் கூச்சலை கேட்க வேண்டும்.
மறுபடியும் நான் கடலுக்குச் சென்று, சுற்றித்திரியும் நாடோடி வாழ்க்கை வாழ வேண்டும்;
(கடற் பறவையின் வழியில், திமிங்கலத்தின் வழியில், அங்கு காற்றானது கூரிய கத்திபோல் வீசும்பொழுதில்,
மற்றும் நான் கேட்பதெல்லாம், நீண்ட கற்பனைக் கதைகளை, புன்னகையுடன் கூறும் சக மாலுமி,
மற்றும் பயணத்திற்கு பின், அமைதியான உறக்கமும், இனிய கனவும்தான்!

SUPPLEMENTARY

Unit

1

Sindbad – My First Voyage

சிந்துபாத் - என் முதல் பயணம்

மத்திய கிழக்கு நாடுகளில், பாக்தாத் சார்ந்த கதைக்களத்தில் ஒரு கற்பனை மாலுமியே சிந்துபாத் ஆவார். அவர் கி.பி. 8-9 வது நூற்றாண்டுகளில் அரசாண்ட முற்கால Abbasid Caliphate (கலிபர்) காலத்தை சேர்ந்தவராக விவரிக்கப்படுகிறார். ஆப்பிரிக்கா மற்றும் தெற்காசியாவில் அவர் நடத்திய ஏழு கடற்பயணங்களில் அவர் சந்தித்த (மாய்) மந்திர பகுதிகள், எதிர் கொண்ட அசுரர்கள் (பயங்கரமானவர்கள்) மற்றும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட நிகழ்வுகள் அடங்கியதே இந்த கற்பனை கதைகளாகும்.

இந்த கதை சாரத்தில், செல்வந்தரான சிந்துபாத்த, ஏழையான சிந்துபாத்திடம் தன் முதல் பயணத்தை கூறுவதாக அமைகிறது.

“என் தந்தை ஒரு பெரும் வியாபாரி ஆவார். அவர் இறக்கும் பொழுது நான் சிறியவனாய் இருந்தேன். அவர் பெரும் செல்வத்தை விட்டுச் சென்றிருந்தார். அனுபவமின்மை காரணமாகவும், பொறுப்பில்லா இள வயதின் காரணமாகவும் அனைத்து செல்வத்தையும் முட்டாள்தனமாக செலவழித்து விட்டேன்.

அத்தனை செல்வமும் கரைந்த பின் தான் சுய உணர்வே எனக்கு வந்தது. எங்கள் குழு ஒரு நாட்டிலிருந்து மற்றொரு நாட்டிற்கு சென்று பொருட்களை விற்று வந்தனர்.

நானும் பெர்ஷிய வளைகுடாவுக்கு சில பொருட்களுடன், கடலில் பயணிக்க முடிவெடுத்தேன். ஒரு நாள் நாங்கள் கப்பலில் இருக்கையில், ஒரு சிறிய பசுமையான தீவைக் கண்டோம்.

சிறு குதூகலத்திற்காக அந்தத் தீவின் பசும் திட்டில் நாங்கள் இறங்கினோம். நாங்கள் பசியோடு இருந்ததால், சிறிது உணவை சமைக்க தீர்மானித்தோம். நாங்கள் அடுப்பு பற்ற வைக்க ஆரம்பிக்கையில், ஓர் அதிர்வு ஏற்பட்டது. அந்தத் தீவே குலுங்கியது. அது தீவே அல்ல! அது ஒரு பெரிய மிருகத்தின் பின்புறமாகும் (முதுகு). அதன் முதுகில் தீ பட்டதால், அது பாதிக்கப்பட்டதின் விளைவு தான் அந்த அதிர்வு. இதை உணர்ந்ததும் நாங்கள் பயந்து விட்டோம். அனைவரும் உயிரை காப்பாற்றிக் கொள்ள கடலில் குதித்து விட்டோம். முக்கால் வாசிப் பேர் கப்பலில் ஏறிவிட்டாலும், சிலர் ஏறுவதற்கு முன் கப்பலின் கேப்டன் வேகமாக கப்பலை இயக்கி விட்டதால், சில மாலுமிகள் விடுபட்டு உயிருக்காக கடலில் தத்தளித்துக் கொண்டு இருந்தனர். அவர்களில் நானும் ஒருவன் ஆவேன். அதிர்ஷ்டவசமாக நான் அருகில் மிதந்த ஒரு மரக்கட்டையை, அது கையில் கிட்டியதால் பிடித்துக் கொண்டேன்.

வலிமை வாய்ந்த கடல் அலைகளால் பந்தாடப்பட்ட நான் மரக்கட்டையை பிடித்துக் கொண்டு வெகுநேரம் மிதந்து கொண்டிருந்தேன். கடையியில், ஒரு தீவில் நான் தூக்கி எறியப்பட்டேன். நான் மிகவும் களைப்புடனும், பசியுடனும் இருந்தேன். அந்தத் தீவில் உண்பதற்கு சில மூலிகைகளைத் தவிர எதுவும் கிடவில்லை. வெகுநேரம் கடல் நீரில் தத்தளித்ததால், என் கை, கால்கள் இறுகி, அசைய மறுத்தன. நான் மெதுவாய் தவழ்ந்ததில் சில மூலிகைகள் கிட்டின. அவற்றை உண்ட நான், தாகம் தீர்க்க அந்தத் தீவிலிருந்த நீருற்றிலிருந்து நீரைப் பருகினேன்.

இந்த விசித்திரமானத் தீவில் நடக்கையில் ஒரு மனிதரை நான் சந்தித்தேன். நான் எங்கிருந்து வருகிறேன் என அவர் கேட்க, நான் என் துரதிருஷ்டத்தை அவரிடம் கூறினேன்.

என் சோகக் கதையை கேட்டு அவர் என மேல் பரிதாபப்பட்டார். என்னை அவர் ஒரு குகைக்கு அழைத்துச் சென்றார். அங்கே நிறைய மனிதர்கள் இருந்தனர். அவர்கள் அனைவரும் அந்தத் தீவின் அரசரின் அடிமைகள் ஆவர். என்னை அன்பாக நடத்திய அவர்கள், எனக்கு நல்ல உணவையும், நீரையும் அளித்தனர். பின்னர் என்னை அவர்கள் அந்தத் தீவின் அரசரான மிஹிர்ஜான் (Mihirjan) என்பவர் முன் கொண்டு நிறுத்தினர். நான் என்னுடைய துயரங்களையும், துன்பங்களையும் அரசரிடம் கூறினேன். அந்த அரசர், கனிவும், உயர்ந்த குணமும் கொண்டவர் ஆவார். என்னிடம் பரிதாபம் கொண்ட அவர், உடனே எனக்கு அதிகாரி பதவியை அளித்துவிட்டார்.

விரைவிலேயே, அந்தத் தீவின் மக்களுக்கு நான் நண்பனாகி விட்டேன். அருகிலும் பல தீவுகள் இருந்தன. அவையும் மிஹிர்ஜானின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தன. அங்கு தங்கியிருக்கையில், பல அற்புதமான காட்சிகளை நான் கண்டேன். அவை யாதெனில் தீவுகளைச் சூழ்ந்துள்ள கடல்நீரில், பெரிய, பயங்கரமான மீன்கள் இருந்தன. அவை ஒரு மிகப்பெரிய கப்பலை விட நூறுமடங்கு பெரியதாய் இருந்தன. ஒரு நாள், நான் எருது போன்ற தலையைக் கொண்ட மீனையும் கண்டேன். மேலும், கற்பனை கூட செய்ய இயலாத பல விந்தைகளைக் கண்டேன்.

உலகின் பல பாகங்களிலிருந்தும், கப்பல்கள் இந்த சிறிய தீவின் துறைமுகத்திற்கு வந்து கொண்டிருந்தன. அங்கு வரும் பல மாலுமிகளிடமெல்லாம், நான் என் பாக்தாத் நகரத்தைப் பற்றி கேட்டுக் கொண்டிருப்பேன். ஆனால், யாருக்கும் அதைப் பற்றி தெரியவில்லை. ஆனால் எனக்கு என் இல்லம் (பாக்தாதி) திரும்ப விருப்பம் ஏற்பட்டது.

ஒரு நாள் நான் துறைமுகத்தில் நின்று கொண்டிருக்கையில், ஒரு கப்பல் துறைமுகம் நோக்கி வந்தது. அது நான் முன்னர் பயணம் செய்த போது நீரில் விழுந்து தத்தளிக்கையில் என்னை விட்டுச் சென்ற கப்பலாகும்! அந்தக் கப்பலின் கேப்டன் என்னை உயிருடன் கண்டதும் பெரும் ஆச்சரியம் அடைந்தார். அவரும், கப்பலின் மற்ற உறுப்பினர்களும், என்னை கட்டித் தழுவி மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தினர். நான் கப்பலில் வைத்திருந்த பொருட்களை, கப்பலின் கேப்டன் என்னிடம் ஒப்படைத்தார்.

என் பொருட்களில், மதிப்பு மிக்கவற்றை நான் தீவின் அரசருக்கு பரிசாக அளித்தேன். அவரும் பதிலுக்கு பல விலையுயர்ந்த பரிசுகளை எனக்களித்தார். சில நாட்கள் அந்தக் கப்பல், துறைமுகத்திலேயே தங்கியது. அந்நேரத்தில் நான் சிறப்பாக வாணிபம் செய்து, நிறைய பணம் சம்பாதித்தேன்.

கப்பல் புறப்படும் நேரம் வந்ததும் நான் அரசரை சந்தித்து அவர் எனக்கு அளித்த அன்பிற்கும், சலுகைக்கும் நன்றி கூறினேன். நான் புறப்படுகையில், அரசர் மறுபடியும் எனக்கு பல விலை உயர்ந்த பரிசுகள் அளித்து பிரியாவிடை தந்தார். இறுதியில், ஒரு செல்வந்தனாக நான் என் பாக்தாத் நகருக்கு திரும்பினேன்.”

இவ்வாறாக சிந்துபாத் தன் முதல் பயணக் கதையை கூறி முடித்தார். சுமை தூக்கும் ஏழை தொழிலாளியான சிந்துபாத், இந்த மாலுமியான சிந்துபாத்தின் கதையைக் கேட்டு வியந்து போனான். பிறகு, மாலுமியான சிந்துபாத், அந்த ஏழைத் தொழிலாளியான சிந்துபாத்திடம், மறுநாள் வந்து தன் புது பயணத்தைப் பற்றி தான் சொல்லப்போவதைக் கேட்க வேண்டுமெனக் கூறினார். அதற்கு முன்னர், மாலுமியான சிந்துபாத் அவனுக்கு, ஒரு பணப்பை நிறைய தங்கக் காசுகளை பரிசாக அளித்தார். அந்த எதிர்பாராத செல்வம், சுமை தூக்கும் தொழிலாளியான சிந்துபாத்திற்கு மகிழ்ச்சியை தந்தது. அவன், தன் உபசரிப்பாளருக்கு (மாலுமி சிந்துபாத்துக்கு) நன்றி செலுத்திவிட்டு இல்லம் திரும்பினான்.

PROSE

Unit

2

A Story of Self Sacrifice and Bravery

சுய தியாகம் மற்றும் வீரத்தினை பற்றிய ஒரு கதை

மீரீவு - I

Pan Am Flight 73 : பான் அம் விமானம் - 73

அது செப்டம்பர் 5, 1986-இன் காலைப் பொழுது. 360 பயணிகளுடன் Pan Am Flight 73 மும்பையிலிருந்து அப்போது தான் வந்திருந்தது. அது கராச்சியின் ஜின்னா சர்வதேச விமான நிலையத்திலிருந்து புறப்பட்டு, அதன் சேருமிடமான அமெரிக்க நாட்டை சென்றடைய வேண்டும். துரதிருஷ்டவசமாக அந்த விமானம் பலமான ஆயுதங்களைக் கொண்ட நான்கு பயங்கரவாதிகளால், கராச்சி விமான நிலையத்தில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கும் பொழுது கடத்தப்பட்டது.

அந்த விமானத்தில் பல நாடுகளைச் சேர்ந்த பயணியர் இருந்தனர். அவர்களில், இந்தியர், ஜெர்மானியர், அமெரிக்கர் மற்றும் பாகிஸ்தானியர் உள்ளிட்ட பலரும் அடங்குவர். தீவிரவாதிகள், முக்கியமாக அமெரிக்கர்களை குறி வைத்திருந்தனர். விமான பணியாளரான நீர்ஜாவிடம், பயணியரின் பாஸ்போர்டுகளை சேகரிக்கும்படி அவர்கள் கூறினர். அவர் அவற்றை மறைத்து குப்பை குவியல்களுக்குள் போட்டுவிட்டார். அவருடைய உதவியால், குறைந்தபட்சம் மொத்தம் 41 அமெரிக்க பயணியரில், 39 அமெரிக்க பயணியர் காப்பாற்றப்பட்டனர். அந்தத் தீவிரவாதிகள் விமானத்தை இஸ்ரேல் நாட்டுக்கு கடத்திச் சென்று, அங்கு ஒரு கட்டத்தின் மீது மோத திட்டமிட்டிருந்தனர். இந்த எதிர்பாராத பேரிடமிருந்து பயணியரை காப்பாற்ற நீர்ஜா உடனடியாக செயலில் இறங்கினார். முதலாவதாக, மிக முக்கியமானதாக, அந்த கடத்தப்பட்ட விமானத்தின் விமானிகள் தங்களை காப்பாற்றிக் கொள்ளும் வகையில் அவர் எச்சரிக்க முயற்சித்தார். அதைக் கண்ட தீவிரவாதிகள் அவரைத் தாக்கினர். அதற்கு பின்னர் சங்கேத முறையில் நீர்ஜா விடுத்த எச்சரிக்கை, விமானிகளை உஷாப்படுத்தியது. இதன் மூலம் விமானிகள் மாற்று வழியில் தப்பித்துவிட, விமானிகள் இன்றி தீவிரவாதிகள் தாங்கள் விரும்பும் இடத்திற்கு விமானிகளை பலவந்தப்படுத்தி விமானத்தை பறக்க வைக்க இயலாது போனது.

தீவிரவாதிகளினால் விமானத்தில் ஏற்பட்ட பயங்கரம் நீண்டு கொண்டே சென்றது. விரக்தியும், உதவி கிட்டா நிலையும் ஒவ்வொரு மணி நேரத்திற்கும் தீவிரவாதிகளிடம் வளர்ந்து கொண்டே வர, அவர்களுடைய பொறுமையும் குறைந்து கொண்டே வந்தது. விமானம் கடத்தப்பட்டு 17 மணி நேரம் ஆனதும், விமானத்தில் மின்சாரம் இல்லாமல் போய்விட்டது. பொறுமை இழந்த தீவிரவாதிகள், பயணியரை நோக்கி சுட ஆரம்பித்தனர். தம்மிடம் கையெறி குண்டுகள், பிளாஸ்டிக் வெடி பெட்டுகள் மற்றும் கை துப்பாக்கிகள் வைத்திருந்த தீவிரவாதிகள், விமானத்தில் நரகத்தையே கொண்டு வந்தனர். தீவிரவாதிகளின் முட்டாள்தனத்தையும், குழப்பத்தையும் சாதகமாக்கிக் கொண்டு நீர்ஜா உடனே செயலில் இறங்கினார். தன் தயக்கத்தையும், அச்சத்தையும் அவர்

ஒரு முறை இளமங்கையான நீர்ஜா, தன் தாயாரிடம் விவாதித்துக் கொண்டிருந்தபோது இது போன்ற ஒரு கடத்தல் சம்பவம் நடந்தால் “நான் இறப்பேனே தவிர, ஓடி விட மாட்டேன்” என கூறியதாக அவருடைய சகோதரர் அனீஷ் பனோட் நினைவு கூர்ந்தார். ஒரு நாள் நீர்ஜாவும், அவரது தாயாரும் விவாதிக்கும் போது அவருடைய தாயார், “நீ பணிபுரியும் Pan Am விமானத்தில், ஒரு கடத்தல் சம்பவம் நடந்தால் முதலில் நீ உன்னை காப்பாற்றிக் கொள்” என்று கூற, நீர்ஜா அவரிடம் “இது போல் நீங்கள் மறுபடி நினைக்காதீர்கள்” என்றார். “அந்த மாதிரியான சமயங்களில் தான் கோழையாக நடந்துகொள்ளமாட்டேன்” என்றார், அதன்படியே உறுதியுடன் நடந்தும் காட்டினார், என்று நீர்ஜாவின் சகோதரர் அனீஷ் கூறினார்.

ஓரம் கட்டிவிட்டு தன்னால் முடிந்த அளவு பயணிகளை விமானத்திலிருந்து வெளியேற்றத் தொடங்கினார். தப்பிக்கும் அனைத்து வழிகளும் அவருக்கு தெரிந்திருந்தும், தான் தப்பிக்க அவர் முயலவில்லை. தன் கண் எதிரே மரணம் இருந்தபோதும், அவர் தன்னலமின்றி தன்னை சுற்றியிருந்தோரை காக்க முற்பட்டார்.

அவரும் வெளியேறும் நேரத்தில், மூன்று குழந்தைகள் விமானத்திலிருப்பதைக் கண்டார். அவர்கள் தப்பித்து வெளியேற நீரஜாவின் உதவி அவர்களுக்குத் தேவைப்பட்டது. அவர்களை காப்பாற்றுகையில், வீரமங்கையான நீரஜா, தீவிரவாதிகளில் ஒருவனால் சுடப்பட்டார். மோசமான காயங்கள் ஏற்பட்டதால் அவர் மரணமடைந்தார். விதியின் குரலான திருப்பங்களால், அந்த சாகச இளமங்கை இறந்து போனார்.

பிரீவு - II

Neerja Bhanhot – Life : நீரஜா பனோட்டின் வாழ்க்கை

ஹர்ஷ் பனோட் என்கிற மும்பையை சேர்ந்த பத்திரிகையாளருக்கும், ரமா பனோட் என்னும் பெண்மணிக்கும் பஞ்சாப் மாநிலம் சண்டிகரில் செப்டம்பர் 7, 1963 ல் நீரஜா பனோட் பிறந்தார். அகில், அனீஷ் என்கிற இரு மகன்களுக்குப் பிறகு வெகு காலம் கழித்து மூன்றாவது குழந்தையாக அவர் பிறந்தார்.

தன் ஆறாவது வகுப்பு வரை சண்டிகரில் உள்ள “புனித இருதய பள்ளியில்” (Sacred Heart School) நீரஜா படித்தார். அதன் பின் அவரது குடும்பம் மும்பைக்கு குடிபெயர்ந்தது. அங்குள்ள பாம்பே ஸ்காட்டிஷ் பள்ளியில் (Bombay Scottish School) பயின்ற அவர், அதன் பிறகு புனித சேவியர் கல்லூரியில் (St. Xavier's College) பட்டம் பெற்றார்.

நீரஜாவின் வாழ்வு உயர ஆரம்பித்தாலும், அவர் குடும்பத்தினர் அவருக்கு ஐக்கிய அரபு நாட்டிலுள்ள ஷார்ஜா (Sharjah, UAE)-ஐ சேர்ந்த ஒருவருக்கு திருமணம் செய்து வைத்தனர். மார்ச் 1985ல் அவருக்கு திருமணமானது. அதன் பிறகு, அவர் வாழ்வில் மோசமான ஒரு திருப்பம் ஏற்பட்டது. அவர் திருமண வாழ்வு ஒரு பேரழிவானது, திருமணமான இரண்டு மாதங்களிலேயே, வரதட்சணை காரணங்களால் அவர் கணவரை விட்டுப் பிரிந்தார். போராட்ட குணம் உடையவராதலால், அவர் சமுதாயத்திடம் சரணடையவில்லை. தன் கசப்பான திருமண வாழ்விற்குப் பிறகு அவர் விளம்பர (மொடலிங்) துறையில் கவனம் செலுத்தத் தொடங்கினார். பினாகா (Binaca) பற்பசை போன்ற விளம்பரங்களில் அவர் தோன்றினார்.

அதன் பின்னர், Pan Am என்கிற அமெரிக்காவின் முக்கிய, மிகப்பெரிய விமான நிறுவனத்தில் விமான உதவியாளர் பணிக்கு விண்ணப்பித்தார். விண்ணப்பித்த 1000 பேரில் 80 பேர் மட்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். அதில் நீரஜாவும் ஒருவர் ஆவார். அவர் ‘மியாமி’யில் (அமெரிக்கா) 6-8 வாரங்கள் பயிற்சிக்காக அனுப்பப்பட்டார். தன் செயல்பாடுகளாலும், மற்றும் மேலதிகாரிகளின் பரிசீலனையாலும் Purser (பர்சர்) என்கிற மூத்த கேபின் மேலாளர் பணிக்காக லண்டனுக்கு அனுப்பப்பட்டார். இந்த Purser (பர்சர்கள்) மேலாளர்களாக விமானங்களில் பணியாற்றி, பயணியர் குறைகளை கவனித்தல், தேவையான அறிவிப்புகளை வெளியிடுதல், பாதுகாப்பை கவனித்தல் ஆகிய பணிகளை செய்வர். வெகுவிரைவிலேயே, நீரஜா மூத்த விமான பர்சராக நியமிக்கப்பட்டார். இது 22 வயதுடைய ஓர் இளம் பெண்ணிற்கு பெரிய சாதனையாகும்.

பிரீவு - III

Awards, Achievements and Legacy :

விருதுகள், சாதனைகள் மற்றும் சொத்து

“விமானத்தில் நிற்கதியாய் நின்ற பயணியருக்கு அவர் காட்டிய விசுவாசம் என்றென்றும், மானுட உணர்வின் தலை சிறந்த குணத்திற்கு அஞ்சலியாக இருக்கும்.” - அசோக் சக்ரா விருதில் மேற்கோள்.

நீரஜாவின் வீரச்செயல், இந்தியா, பாகிஸ்தான் மற்றும் அமெரிக்க அரசாங்கங்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு வெகுமதிகள் அளிக்கப்பட்டன. இந்திய அரசால் அமைதி காலத்திற்கான, வீரத்திற்கான மிக உயர்ந்த விருதான “அசோக் சக்ரா” விருது அவருக்கு வழங்கப்பட்டது. மேலும், அந்த விருதைப் பெறும் மிக இளைய வயதுடைய குடும்பங்கள் அவரை ஆவார். அவரை கௌரவிக்கும் விதமாக 2004 ஆம் வருடம் தபால் தலையும் வெளியிடப்பட்டது.

நீர்ஜாவின் சகோதரர் 2005ம் வருடம் Washington DC (அமெரிக்கா) சென்று 'Justice for Crimes Award' என்கிற, மரணத்திற்கு பிறகான விருதினை Annual Crime Rights Week அனுஷ்டிக்கப்படும் போது பெற்றுக் கொண்டார். நீர்ஜாவுக்கு 'Tamgha-e-Insaniyat Award' என்கிற விருதும் கொடுக்கப்பட்டது.

நீர்ஜாவின் பெற்றோர் Neerja Bhanot Pan Am Trust என்கிற அறக்கட்டளையை, காப்பிட்டு நிறுவனம் அளித்த பணத்தைக் கொண்டும், Pan Am என்கிற பெயரை ட்ரஸ்ட்டுக்கு உபயோகப்படுத்துவதற்காக அந்த நிறுவனம் அளித்த பணத்தைக் கொண்டும், நிறுவினார். இந்த அறக்கட்டளை வருடந்தோறும் இரு விருதுகளை வழங்குகிறது. அவை 1. உலகளாவிய அளவில், தன் பணிகளுக்கும் மேற்பட்டு செயல்படும் ஏதாவது ஒரு விமானப் பணியாளருக்கும், 2. சமூக அநீதியை வென்று அதைப்போலவே பாதிக்கப்பட்ட மற்ற பெண்களுக்கு உதவும் ஓர் இந்திய மங்கைக்கும் விருதுகள் வழங்கப்படுகின்றன.

இந்த விருதில் ரூ. 1,50,000/-, ஒரு கேடயம் மற்றும் சான்று ஆகியவை அடங்கும்.

இந்த வீரமங்கை நீர்ஜா, கடத்தல் சம்பவத்தின் பொழுது காப்பாற்றிய குழந்தைகளில் ஒருவர் இப்போது ஒரு பெரிய விமான நிறுவனத்தில் “கேப்டன்” ஆக பணிபுரிகிறார்.

இறப்பிற்கு பின்னும் புகழ் அடைபவர் சிலர். நீர்ஜா பனோட் அவர்களில் ஒருவர் ஆவார். மும்பையின் தெருக்கள் கூட அவரை மறக்கவில்லை. மும்பையின் ஒரு புறநகர் பகுதியான கிழக்கு கட்கோபாரில் உள்ள ஒரு சதுக்கத்திற்கு அவர் பெயரை மும்பை மாநகராட்சி சூட்டியுள்ளது.

Unit 2

Courage தேரீயம்

POEM

- எட்கார் ஆல்பர்ட் கெஸ்ட்

தேரீயம் ஒரு பிரகாசமான கீற்றல்ல

ஒரு மின்னலைப் போல் பளிச்சிடும் துணிச்சலான செயல்

அது உடனடியாய் நடக்கும் ஒன்றல்ல; அது

விரக்தியில் திடீரென பிறந்த ஒரு வசந்தம்

அது மங்கலான நம்பிக்கையின் ஒரு படைப்பல்ல

அல்லது நழுவுகிற கயிற்றின் கடைசி துண்டுமல்ல (கொத்து)

இது மனிதனின் ஆத்மாவின் ஆழத்தில் உள்ள ஒரு பொருளாகும்

அது எப்போதும் ஒரு திட்டத்தை நிறைவேற்ற உழைக்கிறது.

தேரீயம் கடைசி வழியல்ல

அது வாழ்க்கையாகட்டும் அல்லது விளையாட்டாகட்டும்;

ஒரு மனிதன் பிற்காலத்தில் வீழ்கையில் அழைக்கும் பொருளல்ல அது;

அவனுக்கு அது இப்போது இல்லையென்றால், அது எப்போதும் கிடைக்காது

உணர்ச்சலும், கோபாவேசமும் இருக்கையில் அவனுக்கு அது இருக்காது

ஒரு தூர இலக்கை அடைய முயல்பவர்களுக்கு

தேரீயம் அவன் ஆன்மாவில் இருக்க வேண்டும்.

தேரீயம் ஒரு திகைப்பூட்டும் ஒளியல்ல; அது

பார்வையிலிருந்து மறைவதற்கு.

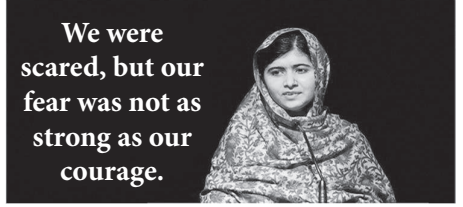
அது ஒரு மெதுவான, அலைபாயாத ஆழமாய் புதிந்துள்ள பண்பாகும்

அது உழைப்பதற்கான பொறுமையும், காத்திருக்க வலிமையும் கொண்டதாகும்

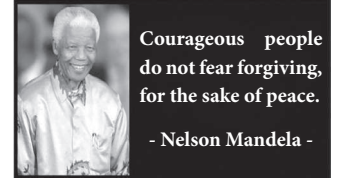
ஒருவன் பணிசெய்கையில், அது அவனின் ஒரு பகுதியாகும்

வீர மனிதர் யாரும் அதிலிருந்து விடுபட்டதில்லை

அதன் தேவை இல்லாதபோது கூட அவன் இதைக் கொண்டுள்ளான்.

மலாலா : நாம் அச்சப்படுகிறோம், ஆனால் நம் பயம், நம் தேரீயத்தை விட வலிமையானதல்ல.

Courageous people do not fear forgiving, for the sake of peace.
- Nelson Mandela -

நெல்சன் மண்டேலா : தேரீயமான மனிதர்கள், அமைதிக்காக, (யாரையும்) மன்னிக்க அஞ்சுவதில்லை.

"You should never let your fears prevent you from doing what you know is right".

ஆன்கி : சரி என நீங்கள் நினைப்பதைச் செய்ய, அச்சம் உங்களை தடுக்க அனுமதிக்கக் கூடாது.

தைரியம் எப்போதும் காட்சிக்கு உருவாக்கப்பட்டதல்ல
அது வந்து போகும் ஒரு பொருளுமல்ல.
அது வெற்றியிலும், தோல்வியிலும் எழுதப்பட்டுள்ளது.
மனிதன் சந்திக்கும் ஒவ்வொரு முயற்சியிலும் அது எழுதப்பட்டுள்ளது.
அது அவனுடைய நேரங்கள், நாட்கள் மற்றும் வருடங்களில் ஒரு பகுதியாகும்.
அவன் சிரிப்பு மற்றும் கண்ணீருக்குப் பின்னால் உள்ளதாகும்
தைரியம் ஒரு வீரச் செயலை விட மேம்பட்டதாகும்
அது வாழ்வின் சுவாசம் மற்றும் வலிமையானவனின்
நம்பிக்கையாகும்.
- எட்கார் ஆல்பர்ட் கேஸ்ட்

Strength does not come from winning. Your struggles develop your strengths. When you go through hardships and decide not to surrender that is strength.
- Mahatma Gandhi

மகாத்மா காந்தி : வலிமை என்பது ஜெயிப்பதால் வருவதில்லை. உங்கள் போராட்டங்களே உங்கள் வலிமையை வளர்க்கின்றன. துன்பங்களிடையே நீங்கள் பயணிக்கையில், சரணடையாதிருப்பதே வலிமையாகும்.

Unit

2

Man Overboard கப்பல் தளத்தில் மனிதன்

- வசந்தா மூர்த்தி

நான் S. S. ரஜ்லா என்கிற கப்பலின் மேல்தளத்தில் நின்று கொண்டிருந்தேன். அந்தக் கப்பல் சென்னை துறைமுகத்தை விட்டு மெதுவாக நகர்கையில், நான் என் தாத்தா, பாட்டி ஆகியோர் என் பார்வையை விட்டு மறையும் வரையில் கையசைத்துக் கொண்டிருந்தேன். ஒரு கப்பலின் தளத்தில் நிற்பதில் நான் மிகவும் சிலிர்ப்படைந்திருந்தேன். இது எனக்கு ஒரு புதிய அனுபவமாகும்.

“நீ தனியாக பயணிக்கிறாயா?” என்று எனக்கருகே நின்றிருந்தவர் கேட்டார்.

“ஆம், மாமா அவர்களே! நான் சிங்கப்பூரில் இருக்கும் என் பெற்றோரிடம் சென்று கொண்டிருக்கிறேன்” என பதிலளித்தேன்.

“உன் பெயர் என்ன?” என அவர் கேட்டதும் “வசந்தா” என்ற பெயரைக் கூறினேன்.

நான் நான் முழுவதையும் கப்பலை ஆராய்வதிலேயே செலவிட்டேன். அது ஒரு பெரிய வீட்டினை போல இருந்தது. அதனுள், வசதிகளுடன் அறைகள், ஒரு நீச்சல் குளம், உள்விளையாட்டரங்கம் மற்றும் நூலகம் ஆகியன இருந்தன. ஆயினும் கூட, சுற்றித் திரிவதற்கு நிறைய அறைகள் இருந்தன.

மறுநாள் காலையில், பயணியர் அனைவரும் உணவருந்தும் அறையில் அமர்ந்து காலை உணவு சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். முதலில் ஒலிபெருக்கி (loudspeaker) யிலிருந்து பெருத்த ஒலி வந்தது. அதன்பிறகு கேப்டன் குரல் தெளிவாகவும், உரக்கவும் ஒலித்தது.

“நண்பர்களே, இந்தியப் பெருங்கடலில் ஒரு புயல் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது என இப்போது தான் எனக்கு தகவல் கிடைத்தது. இதனால் யாரும் பீதி அடைய வேண்டாம், அமைதியாக இருங்கள். யாருக்கெல்லாம் கடற்பிணி உள்ளதோ, அவர்கள் தங்கள் கேபினிலேயே (அறையிலேயே) இருங்கள், நன்றி.”

அப்போது எங்கும் புதற்றம் ஏற்பட்டது. ஒரு வயதான பெண்மணி உரத்த குரலில் “ஓ, கடவுளே! எங்கள் மேல் கருணை காட்டும்! என் ஒரே மகன் எனக்காக சிங்கப்பூரில் காத்துக் கொண்டிருக்கிறான்,” என்று பிரார்த்தனை செய்தார். ஒரு மனிதர் அவரிடம் “கவலைப்படாதீர்கள் அம்மா, இது வெறும் எச்சரிக்கை மட்டுமே. நாம் இதனால் பாதிக்கப்படப் போவதில்லை” என்றார்.

என் அருகே அமர்ந்திருந்த மற்றொரு பெண்மணி, உடல் நலம் பாதிக்கப்பட்டது போல் இருந்தார். “நான் ஏற்கனவே கடற்பிணியால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளேன். இதில் மோசமான வானிலையுமா? கொந்தளிக்கும் கடல் தான் என் முடிவாக இருக்கும் போல” என்றார் அவர்.

இந்த வயதானவர்கள் அனைவரும் ஏன் தான் இவ்வாறு மனமொடிந்து போகிறார்களோ? நான் படித்த பல கடற்சாகசங்களை, நினைத்துப் பார்க்கிறேன். நான் உற்சாகமாக, என்னருகில் அமர்ந்திருந்த ஒரு வயதான மனிதரிடம் “மாமா, இது போன்று ஒரு கப்பலின் தளத்தில் இருந்து கொண்டு கூறாவளியை சந்திப்பது ஒரு உள்ளக்கிளர்ச்சியாக இருக்குமல்லமா? இது போன்ற நேரத்தில் நீங்கள் கப்பலில் இருந்திருக்கிறீர்களா?” என கேட்டேன்.

“அது மிகவும் விரும்பத்தக்கது என்று உனக்குத் தெரியுமா?” என்று அவர் கடுமையாய் கூறினார். “ஒரு முறை நான் சென்ற கப்பல் திசைமாறிச் சென்றதால், நாங்கள் சமுத்திரத்தில் சில தினங்கள் சுற்றி அலையும்படி ஆனது” என்று அவர் முடித்தார்.

ஓர் ஆங்கிலேயப் பெண்மணி என் வகுப்பாசிரியராக இருந்தார். ஒரு நாள் அவர் வகுப்பில் இவ்வாறு கூறினார்: “நான் சிங்கப்பூர் செல்லும் வழியில் இங்கிலிஷ் சேனலை (ஆங்கில கால்வாய்) கடக்கையில் ஜிப்ரால்டர் அருகே ஒருபெரும் கூறாவளி வந்தது. கப்பல் ஆடி, தடுமாறி சென்று கொண்டிருந்தது.

கேபின் அறையில் உள்ள அனைத்தும் மேலும், கீழும் உருண்டன. லவுஞ்சில் (ஓய்வு அறையில்) வைக்கப்பட்டிருந்த பெரிய கனமான பியானோக்கள் (pianos) கூட சுவரில் மோதின.”

இதனால், என் கற்பனை தாறுமாறாக ஓடியது. மறுபடியும் அருகிலிருந்தவரிடம் “நாம் உணவருந்துகையில் கூறாவளி வந்தால் வேடிக்கையாக இருக்கும் அல்லவா? அப்போது மேஜைகள், அவற்றின் மீதிருக்கும் உணவு வகைகள் பலவும் நம்மிடமிருந்து விலகி ஓடிச்செல்லும். நாம் அமர்ந்திருக்கும் நாற்காலிகள் கூட ராட்டினம் போல சுற்றும்” என்றேன்.

அங்கு உணவருந்தும் மேஜையில் அமர்ந்திருந்த அனைவரும் என்னை திகிலுடன் பார்த்தனர். “இங்குள்ள பெரியவர்கள் யாருக்கும் சாகச உணர்வே இல்லையே. எவ்வளவு மந்தமாய் இவர்கள் உள்ளனர்!” என எனக்குள் எண்ணிக் கொண்டேன்.

புயல் வரவில்லை, ஆனால் மாலையில் பலமான காற்று வீசத் துவங்கியது. காற்றின் இசைக்கேற்ப கப்பல் முன்னும் பின்னுமாகப் போய் வந்தது. பேரலைகள் கப்பலின் மீது மோதின. கப்பலின் மேல் தளம் வழக்கும்படி இருந்தாலும், நான் சுற்றிலும் ஓடிக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது தான் கப்பலின் பிடிமானத்தை பற்றிக் கொண்டு ஒருவர் ஒடுங்கி நிற்குகொண்டு இருந்ததை கண்டேன். அவரும் அந்த அனுபவத்தை ரசிக்கிறார் என எண்ணிக் கொண்டு, அவரிடம் ஓடினேன். “காலை வணக்கம் அங்கீர், இது அருமையாக இருக்கிறதல்லவா?” என்று அவரைக் கேட்டேன்.

ஆனால், அவர் பிடிமானங்களுடன் இறுகிக் கொண்டு வாந்தி எடுத்துக் கொண்டிருந்தார். அவரிடம் பரிதாபம் கொண்ட நான் “தங்களுக்கு நான் ஏதாவது உதவ முடியுமா? மருத்துவரை அழைக்கவா?” என்று கேட்டேன்.

அவர் பதிலளிக்காமல், கையை மட்டும் உயர்த்தினார். அடுத்தமுறை எடுத்த குமட்டல் அவரை உலுக்கிவிட, அவர் பிடிமானங்களின் மேல் சரிந்து ஒட்டிக் கொண்டார். அதே நேரத்தில், ஒரு பெரிய அலை கப்பலின் மீது மோதியது. அதன் வேகம் தாங்காது அவர் பிடிமானத்திலிருந்து தடுமாறி, கடலில் விழுந்தார். ஒரு நொடி நான் அப்படியே ஸ்தம்பித்து நின்று விட்டேன். பிறகு வெறி படித்தவள் போல “உதவி, உதவி! மேல் தளத்தில் இருந்து கடலில் விழுந்த மனிதரை காப்பாற்றுங்கள்” என உரக்க கூவினேன். அதிகாலைப் பொழுதிலும், (புரப்பாக்க) காலடித் தடங்கள் விரைந்து வருவதை கேட்டேன்.

கண்ணீர் வழிந்தோட உரக்க கத்திக் கொண்டே, பெருவேகமாய் ஓர் அதிகாரியிடம் ஓடினேன்.

அவர் கண்டிப்பான குரலில் “ஏன் இவ்வளவு கூப்பாடு போடுகிறாய்? என்ன விஷயம்?” எனக் கேட்டார். அவர் அந்த கப்பலின் கேப்டன் என அறிந்து நான் ஆச்சரியம் அடைந்தேன்.

நான் ஆசவாசமடைந்து “ஐயா, ஒருவர் கடலில் விழுந்து விட்டார். தயவு கூர்ந்து அவரை காப்பாற்றுங்கள்” என்றேன். “எங்கே!” என கேட்ட அவரிடம் ‘அங்கே’ என அந்த இடத்தை சுட்டிக் காட்டினேன்.

அவர் மற்ற விபரங்களைப் பற்றி கேட்காமல், நிறைய அதிகாரிகள் அமர்ந்திருந்த அறைக்கு ஓடினார். “கப்பல் மேல் தளத்திலிருந்த மனிதர்” என கத்திக் கொண்டே “கப்பலை நிறுத்துங்கள், நங்கூரத்தை கடலில் உடனே பாய்ச்சுங்கள்” என கட்டளையிட அது உடனே நிறைவேறியது. பின்னர் மேல் தளத்திற்கு ஓடிய கேப்டனை நான் பின் தொடர்ந்தேன். “உயிர் காக்கும் படகுகளை இறக்குங்கள், மீட்புக் குழுவை அந்த இடத்திற்கு அனுப்புங்கள்” என்றார். “கப்பலிலிருந்து ஒரு மனிதர் கடலில் விழுந்துவிட்டார்”. மீட்புக் குழுவின் உடனே அவருக்கு கீழ்ப்படிந்து, செயலில் இறங்கினர்.

பயணியர் தளத்தில் கூட்டமாக கூட ஆரம்பித்தனர். “என்ன நடந்தது?” என ஒருவர் என்னைக் கேட்டார். செய்தி பரவியவுடன் அனைவரும் பதற்றமாயினர். “அதோ அவர்” என்னும் குரல் அவ்வப்போது காதில் விழுந்தது.

ஒருவர் “யார் அவர்?” என கேட்க, மற்றவர் “தெரியாது” என பதிலளித்தார். இதனிடையே இரண்டு உயிர்காக்கும் படகுகள், கடலில் விழுந்தவருக்கு அருகே சென்றன. நான் கேப்டனின் அருகில் நின்று கொண்டேன். அவருக்கிருந்த பதட்டத்தில் அவர் என் தோளை வலுவாக பற்றிக் கொண்டார். “நீங்கள் என்னை வேதனைபடுத்துகிறீர்கள்” என நான் அவரிடம் ஆட்சேபித்தேன்.

“மன்னிக்க வேண்டும் அம்மா, இன்று கடல் கொந்தளிப்பாக உள்ளது. என் ஆட்கள் அவரை சரியான நேரத்தில் அடைந்து விடுவார்கள் என எண்ணுகிறேன். இதுவரை என் கப்பல் யாரையும் இழந்ததில்லை என கூறிக் கொண்டே, தன் கழுத்தில் தொங்கிய பைனாக்குலர் மூலம் தொலைநோக்கி மீட்பு நடவடிக்கைகளை பார்வையிட்டார்.

படகு வெகுதூரத்தில் இருந்ததால், நடப்பதை என்னால் சரியாக காண இயலவில்லை. நான் கேப்டனின் சட்டையை வலுவாக இழுத்து “அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? அந்த மனிதரை மீட்டு விட்டார்களா?” என கேட்டேன்.

“அவர்கள் அவருடைய கைகளைப் பற்றி படிகற்குள் இழுக்கிறார்கள்” என எனக்கு நேர்முகவர்ணனை கொடுத்துக் கொண்டிருந்த கேப்டன் திடீரென “என்ன ஒரு துரதிருஷ்டம்? திடீரென ஒரு சுழல் வந்து அந்த மனிதரையும் மேலும் இரு மாலுமிகளையும் அடித்துச் சென்று விட்டது” என நடுக்கத்துடன் கூறினார். அப்போது தான் பல பெரிய மனிதர்கள், பிடிமானங்களை பிடித்துக் கொண்டு இருப்பதைக் கண்டார். “அந்த பிடிமானங்களிடமிருந்து விலகிச் செல்லுங்கள். மற்றொரு விபத்து நேர நான் விரும்பவில்லை” என்றார். நங்கூரம் போடப்படும் கப்பல் மேலும், கீழும் ஆடியது.

நான் கேப்டனின் தொலைநோக்கியை வாங்கிப் பார்த்தேன். இப்போது என்னால் மீட்பு நடவடிக்கையை தெளிவாக பார்க்க முடிந்தது. மீட்புப் படகில் இருந்தவர் வலுவான கயிற்றை “பிடியுங்கள்” என கூறியபடி அந்த இரு மாலுமிகளிடம் எறிந்தார். அதை பிடித்துக் கொண்ட அவர்கள், ‘அங்கிளை’ நோக்கி நீந்தினர்.

ஒருவர் அவரை பிடித்துக் கொள்ள, மற்றொருவர் அவர் இடுப்பில் கயிற்றை கட்டினார். இருபுறமும் அவர்கள் இருக்க, பாதுகாப்பாக கயிறும் இருக்க, uncle உடன் இருவரும் உயிர்காக்கும் படகுகளை நோக்கி நீந்த ஆரம்பித்தனர். மீட்புக் குழுவினர் அவர்கள் மூவரையும் படகிற்குள் இழுத்துக் கொண்டனர். அந்தப் படகுகள் விரைவாக கப்பலை நோக்கி வர ஆரம்பித்தன.

‘கடவுளே நன்றி’ என கூறிக் கொண்டே கேப்டன் சிலுவைக் குறியை இட்டுக் கொண்டார். “அவர்கள் அந்த மனிதரை காப்பாற்றி விட்டனர்”, என்றார் கேப்டன். அதன் பின்னர், பிடிமானத்தை பிடித்துக் கொண்டிருந்த பயணிகளிடம் “அந்த மனிதர் வந்தவுடன், அவரை கூழ்ந்துக் கொண்டு நிற்காதீர்கள், அவருக்கு மருத்துவ கவனிப்பு தேவை”, என்றார் கேப்டன். கப்பலில் மருத்துவரும் இரு செவிலியருடன் நின்று கொண்டிருந்தார். பிடிமானங்களுக்கு அருகில் ஸ்ட்ரெச்சர் (stretcher) கொண்டு வரப்பட்டது.

“டாக்டர்! நோயாளிக்காக எல்லாம் தயாராய் உள்ளதா?” என கேப்டன் கேட்க, மருத்துவரும் “ஆம் கேப்டன்” என்றார். பிறகு கேப்டன் கப்பலின் நிலைமையை சீராக்க அங்கிருந்து அகன்றார். நான் டாக்டருக்கு அருகே சென்று “அவருக்கு நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள்? அவர் குணமடைவாரா?” என்று கேட்டேன்.

“அப்படித்தான் நினைக்கிறேன். அவர் உடலிலிருந்து நீரை வெளியேற்றி விட்டு செயற்கை சுவாசம் கொடுத்து, உடலை சூடாக்க வேண்டும்” என்ற டாக்டரிடம் “எப்படி நீரை வெளியேற்றுவீர்கள்?” என நான் கேட்க, “அவரது வயிற்றை அமுக்கி, அனைத்து நீரும் வெளியேறும்படி சொய்வோம்”, என்றார் மருத்துவர்.

மீட்புக் குழுவினர் கப்பலை அடைந்ததும், “அங்கிள்” ஸ்ட்ரெச்சரில் வைக்கப்பட்டு மருத்துவமனை அமைந்துள்ள அறைக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டார். “நீ போய் உன் நண்பர்களுடன் விளையாடு, எனக்கு வேலை இருக்கிறது. ஆனால், நான் உன்னை பின்னர் அழைப்பேன், அப்போது உனக்கு ஓர் ஆச்சரியமும் காத்திருக்கும்” என்றார் கேப்டன்.

அவர் நகர்ந்தவுடன் நான் மெதுவாக மருத்துவ அறைக்கு சென்று அவர்கள் நோயாளிக்கு என்ன செய்கிறார்கள் என்று பார்த்தேன். இரண்டு செவிலியர், தட்டுகள் நிரம்பும் அளவுக்கு மருந்துகள் மற்றும் சிரஞ்சுகளை எடுத்துக் கொண்டு, போய்-வந்து கொண்டிருந்தனர். மற்றொருவர், அங்கிளின் நனைந்த துணிகளை எடுத்துக் கொண்டு விரைந்து கொண்டிருந்தார். நான் அவரை நிறுத்தி, “அங்கிள் சுய நினைவுக்கு திரும்பிவிட்டாரா?” என கேட்க “இன்னும் இல்லை, ஆனால் அவர் இப்போது நன்றாக இருக்கிறார். இன்னும் சிறிது நேரத்தில் அவருக்கு நினைவு திரும்பிவிடும்” என்றார்.

கப்பல் ஆடிக் கொண்டே இருந்ததால், என்னால் எந்த விளையாட்டையும் விளையாட இயலவில்லை. நான் சென்று சௌகரியமான ஒரு நாற்காலியில் (வரவேற்பறையில்) அமர்ந்துக் கொண்டு கதை புத்தகம் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். எனக்கு மயக்கம் வருவது போல இருந்தது. மயங்கி விட்டேன். அப்போது யாரோ ஒருவர் “குழந்தாய், எழுந்திரு, உன் பெயர் வசந்தா தானே? தன் கேபின் அறையில் கேப்டன் உன்னை சந்திக்க விரும்புகிறார்” எனக் கூறினார். நான் விழித்துப் பார்க்கையில் என் எதிரே ஒரு மாலுமி நின்றிருந்தார். அந்த மீட்பு நடவடிக்கை பற்றியும், கேப்டன் என்னிடம் “நான் உன்னை பின்னர் அழைக்கிறேன்” என்று கூறியதையும் நினைவுபடுத்திக் கொள்ள சிறிது நேரம் பிடித்தது.

நான் அந்த அதிகாரியுடன் (மாலுமி) ஆவலுடன் கேப்டனின் கேபினுக்குச் சென்றேன். அந்த மாலுமி என்னை கேப்டன் அறையின் கதவருகே நிறுத்தி, “உள்ளே செல்” என்று கூறினார். நான் கதவை தட்டி விட்டு, உள்ளே சென்றேன். அறையின் மத்தியில் நின்றிருந்த கேப்டன், என்னைக் கண்டதும் ஆவலாய் தூக்கிக் கொண்டார். என்னை கீழே இறக்கி விடும் வரை புன்னகைத்துக் கொண்டே இருந்தார்.

“உன் நண்பர்களிடம் சொல்ல உனக்கு நிறைய (விஷயம்) இருக்கும். இப்போது உன் கண்களை மூடிக் கொள்” என்று கூறினார். நானும் அவ்வாறே கண்களை மூடிக் கொண்டேன். சில விநாடிகளுக்குப்பின் அவர் “உனக்கு நான் என்ன வைத்திருக்கிறேன் பார்” என்று கூறியதும், நான் கண்களைத் திறந்ததும், ஒரு பெரிய பழுப்பு (brown) நிற பெட்டியைக் கண்டேன். அதில், “கேப்டன் லின்டஸே (LINDSAY) வின் சிறந்த பாராட்டுகளுடன்” என்று எழுதப்பட்டிருந்தது.

அந்தப் பெட்டியை நான் ஆவலுடன் திறந்து பார்த்ததும் “என்ன ஓர் அழகான கப்பல்” என்று ஆச்சரியப்பட்டேன். “இது உண்மையில் என்னுடையதா, நான் இதை வைத்துக் கொள்ளலாமா?” என்று கேட்டேன்.

ஒரு வலுவெட் பின்னணியில் கச்சிதமாக, அழகான ஒரு கப்பலின் மாதிரி (model) இருந்தது. அதில், “B.I.S.N. & Co. S.S. RAJULA.” என்று பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த பெட்டியை பத்திரமாக மேஜை மீது வைத்த நான், என் இரு கைகளையும் நீட்டி கேப்டனை அணைத்து முத்தமிட்டேன்.

அவர் என் கன்னத்தை தட்டிவிட்டு, நான் அந்த அறையை விட்டு வெளியேறுவதை புன்னகையுடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

“எனக்கு கேப்டன் என்ன கொடுத்திருக்கிறார் பார்த்தீர்களா? இது அருமையாய் உள்ளதல்லவா?” என எல்லோரிடமும் அந்த பரிசைக் காட்டி நான் கேட்டேன்.

“ஆம் மிக நன்றாக உள்ளது” என்பதே அனைவரின் தீர்ப்பாக இருந்தது!

நான் தான் அன்று அந்த கப்பலின் மிக மகிழ்ச்சியான நபர்.

Unit 3

Jane Eyre

ஜேன் எயர்

- சார்லோட் ப்ரோண்டி

Gateshead (கேட்ஸ்ஹெட்) என்பது இங்கிலாந்தில் உள்ள ஒரு நகரம். Jane Eyre என்ற சிறுமி, தனது தாய், தந்தையரை இழந்து விட்ட 10 வயது பெண். அவள் தன் அத்தை Mrs. Reed மற்றும் Eliza, John மற்றும் Georgiana என்கிற மூன்று ஒன்று விட்ட உடன் பிறப்புகளுடன் வசித்து வந்தாள். Bessie என்பவள் அந்த வீட்டின் வேலைக்காரி.

பெஸ்ஸி : ஜேன், இன்று உன் விஷமத்தனங்களை ஒதுக்கி வைத்து விடு. Mrs. Reed, காலை உணவை உண்ணும் போதே மிகவும் பயங்கரமான மனநிலையில் இருந்தார்.

ஜேன் : அவர் எப்போதும் என்னை கண்காணிப்பதில்லை. நான் படிக்கிறேன். இறங்கி வரும் சத்தம் கேட்டதும், அவர் வரவேற்பு அறையில் மறைந்து கொள்கிறார்.

பெஸ்ஸி : நான் Georgiana (ஜார்ஜியானா) மற்றும் Eliza (எலிசா) பற்றிப் பேசுகிறேன். அவர்கள் இருவருடனும் நீ தகராறு செய்யாமல் இருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் வீடே பரபரப்பாகி விடும்.

ஜேன் : நான் பிரச்சனையை ஆரம்பிக்க மாட்டேன். நான் மாமாவின் நூலகத்தில் அவருடைய புத்தகங்களுக்கிடையே ஒளிந்து கொள்ளப் போகிறேன்.

(Jane தரையில் அமர்ந்து படங்கள் அடங்கிய புத்தகத்தை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாள். John, Georgiana மற்றும் Eliza ஆகியோர் வருகின்றனர்.)

ஜான் : இவள் இங்கேதான் இருக்கிறாள்.

ஜேன் : உனக்கு என்ன வேண்டும்?

ஜான் : உனக்கென்ன வேண்டுமென என்னையே நீ கேள்வி கேட்கிறாயா? என்ன தைரியம் உனக்கு? நான் அழைக்கும்போது நீ வரவேண்டும்.

எலிசா : (ஜேனை நோக்கி) நீ என்ன படித்துக் கொண்டிருக்கிறாய்?

ஜேன் : Bewick னுடைய ஆங்கிலேய பறவைகளின் சரித்திரம் (History of British Birds).

ஜான் : என்னிடம் காட்டு.

எலிசா : அது எங்கள் தந்தையின் புத்தகங்களில் ஒன்று. இங்கு உள்ள ஒரு புத்தகம் கூட உன்னுடையதில்லை.

ஜான் : அந்த புத்தகத்தை என்னிடம் கொண்டு வா.

[Jane எழுந்து ஜாக்கிரதையாக John-னிடம் செல்கிறாள்.]

ஜான் : நீ எங்களை சார்ந்து இருக்கிறாய். எங்களுடைய புத்தகங்களை எடுத்து படிக்க உனக்கு எந்த உரிமையும் இல்லை. எங்களைப் போன்ற வசதியான உயர்ந்த பிள்ளைகளிடம் நீ பிச்சை கேட்டு வாழலாமே தவிர, கூடவே வசிக்கக் கூடாது. உன் தந்தை உனக்கேதும் விட்டுச் செல்லவில்லை. இங்கிருந்து விலகி போய் கதவுக்கு அருகில் நிள்.

[Jane சில அடிகள் நகர்ந்ததும், ஜான் புத்தகத்தை எடுத்து அவள் மீது வீசினான். பின் ஓடிச் சென்று அவள் முடியையும், தோளையும் பற்றிப் பிடித்து ஏதோ ஒன்றால் தாக்கினான். அவள் தலையிலிருந்து இருண்டு சொட்டு இரத்தம் கழுத்தில் சிந்தியது. எலிசா இதை கண்டு கூச்சலிட Bessie மற்றும் Mrs. Reed அங்கு வந்தனர்.]

பெஸ்ஸி : ஜேன்.... நீ எதற்காக ஜானை பார்த்து கோபமாக கூச்சலிடுகிறாய்?

மிஸஸ் ரீட் : இவள் ஒரு பயங்கரமான சிறுமி. அவளைக் கொண்டுபோய் ரெட்ரூமில் வைத்துப் பூட்டு.

பெஸ்ஸி : ஆனால் மிஸஸ் ரீட் அவர்களே....

மிஸஸ் ரீட் : நான் கூறிய படி செய்.

பெஸ்ஸி : ஜேன் நான் உன்னிடம் கூறவில்லையா....

ஜேன் : அவன் தான் என் மீது புத்தகத்தை வீசி எறிந்தான்.

பெஸ்ஸி : விரைவாக வா. ஒரு சின்ன பெண்ணிற்கு என்ன ஓர் அதிர்ச்சி தரும் நடவடிக்கை!

[Bessie, ஜேனை ரெட்ரூமுக்கு கொண்டு வந்து விடுகிறாள். ஜேன் தரையில் விழுந்து அழுகிறாள். அவளுக்கு சில ஓசைகளும், கூக்குரலும் கேட்கிறது.]

ஜேன் : Bessie! என்னை வெளியே விடுங்கள். எனக்கு உதவுங்கள். [Mrs. Reed மற்றும் Bessie இருவரும் ஹாலுக்கு வந்தனர்.]

மிஸஸ் ரீட் : இப்போது இந்த பயங்கரமான பெண்ணுக்கு என்ன வந்தது?

பெஸ்ஸி : ஜேன், நீ நன்றாகத் தானே இருக்கிறாய்?

ஜேன் : தயவு செய்து என்னை வெளியே விடுங்கள்.

பெஸ்ஸி : உனக்கு காயப்பட்டிருக்கிறதா? என்ன விஷயம்?
ஜேன் : எனக்கு ஏதோ காதில் கேட்டது! தயவு செய்து என்னை கதவை திறந்து வெளியே விடுங்கள்.
மிஸஸ். ரீட் : கூச்சலிடுவதை நிறுத்து. உன் தந்திரங்கள் என்னிடம் எடுபடாது. நான் காலையில் தான் உன்னை வெளியே விடுவேன்.

[Jane அந்த அறையிலேயே கிடந்தாள். அவள் கண் விழிக்கையில் Bessie அவளருகே நின்றிருந்தாள். Janeக்கு குழப்பம் ஏற்பட்டது.]

ஜேன் : Bessie நான் எங்கே இருக்கிறேன்?
பெஸ்ஸி : ஜேன், நீ வெகுநேரம் உறங்கிவிட்டாய். இது இரவு உணவுக்கான நேரம்.
ஜேன் : எனக்கு காய்ச்சல் வந்தது போல தோன்றுகிறது.
பெஸ்ஸி : மருத்துவர் பார்த்துவிட்டு சென்றிருக்கிறார். உனக்கு காய்ச்சல் என்று அவர் கூறியுள்ளார்.
ஜேன் : நான் இறக்கப் போகிறேனா?
பெஸ்ஸி : ஒரு வாரத்தில் உன் உடல் குணமாகிவிடும். நீ ரெட்ரூமில் கிடந்து அழுததால் உன் உடல் நலம் பாதிக்கப்பட்டது என்று நான் கருதுகிறேன்.

ஜேன் : நான் அழவில்லை, Bessie. நான் ஏதோ சத்தத்தை கேட்டேன். எதையோ பார்த்தேன்.
பெஸ்ஸி : உனக்கு ஓய்வு தேவை. உன்னை நீ வருத்திக் கொள்ளாதே.
ஜேன் : (காலஞ்சென்ற) Uncle Reed ஐ நான் பார்த்தேன்.
பெஸ்ஸி : உஷ்.... இதற்குமேல் பேசாது இரு. கண்ணை மூடிக்கொள். நான் உன்னுடன் இருக்கிறேன். பயப்படாதே.

ஜேன் : என்னால் அதை எப்போதும் மறக்க இயலாது. (ஜேன் தூக்கத்தில் ஆழ்ந்துவிட்டாள்).
பெஸ்ஸி : பரிதாபமான குழந்தை. நானும் அதை நம்புகிறேன்.

[இந்த சம்பவத்திற்கு பிறகு Lowood என்னும் இடத்தில் ஒரு பள்ளிக்கூடம் நடத்தும் Mr. Brocklehurst என்பவருக்கு Mrs. Reed ஒரு கடிதம் எழுதுகிறாள். அவர் Gateshead க்கு விஜயம் செய்கிறார். பிறகு Jane அவருடன் Lowood க்கு அனுப்பப்படுகிறாள்.]

At Lowood (லோவுட் பள்ளியில்)

[லோவுட் என்பது அனாதை பெண் குழந்தைகளுக்கான ஒரு பள்ளியாகும். Lowood அடைந்ததும் ஓட்டுனர் ஜேனை எழுப்பினார். Lowoodன் வாயிற்கதவுகளின் அருகில் அவளை விட்டுவிட்டார். அங்கு Miss. Miller மற்றும் Miss. Temple ஆகியோரை ஜேன் சந்தித்தாள்.]

மிஸ் மில்லர் : நீ Jane Eyre தானே?
ஜேன் : ஆம் மேடம்.
மிஸ். மில்லர் : இந்த வழியாகப் போகலாம். [மிஸ் டெம்புள் காத்திருக்கும் இடத்தை அவர்கள் கடந்து சென்றனர்.]

[Jane ஒரு கருப்பு கல் கட்டடத்திற்குள் நுழைந்தாள். அனைவரும் அமைதியாய் இருந்தனர். அவள் எந்த மாணவரையும், பார்க்கவோ குரலை கேட்கவோ இல்லை.]

மிஸ் டெம்புள் : இந்தக் குழந்தை மிகவும் சிறியவளாக இருக்கிறாள். இவளைத் தனியாக அனுப்பியிருக்கக் கூடாது. அவளை உடனே தூங்க வைப்பது நல்லது. அவள் சோர்வாக காணப்படுகிறாள். நீ களைப்பாக இருக்கிறாயா ஜேன்?

ஜேன் : ஆமாம் மேடம்.
மிஸ். டெம்புள் : மிஸ். மில்லர், அவள் பசியோடு இருக்கிறாள். அதில் சந்தேகமேயில்லை. அவள் படுத்து உறங்குவதற்குள் சிறிது உணவு அளிக்க வேண்டும். [ஜேனிடம்] நீ உன் பெற்றோரை விட்டு வருவது இது தான் முதல் முறையா பெண்ணே?

ஜேன் : என் பெற்றோர் இறந்து விட்டனர்.
மிஸ். டெம்புள் : ஓ! உனக்கு எழுத, படிக்க தெரியுமா?
ஜேன் : தெரியும் மேடம்.

மிஸ். டெம்புள் : தையல் வேலை தெரியுமா?
ஜேன் : சிறிது தெரியும்.

மிஸ். டெம்புள் : [அவள் கன்னங்களை லேசாகத் தொட்டு] ஜேன், நீ நல்ல பெண்ணாக நடந்து கொள்வாய் என நம்புகிறேன்.

ஜேன் : நிச்சயமாக மேடம்.

[Miss. Millerம் Janeனும் வெளியேறுகின்றனர். மறுதினம் Miss. Miller மற்றும் Jane ஒரு அகலமான பெரிய அறைக்குள் சென்றனர். அங்கு 10ல் இருந்து 20 வயதிலான பெண்கள் பலர் இருந்தனர். அனைவரும் ஒரே மாதிரியான உடை அணிந்திருந்தனர். அந்த அறை மிகவும் இரைச்சலாக இருந்தது.]

- மிஸ். மில்லர் : அமைதி. [உடனே அந்த பெண்கள் மௌனமாயினர்] பாத்திரம் கழுவச் செல்லுங்கள். [பெண்கள் அங்கு செல்ல தயாரானபோதிலும், அவர்கள் தயங்கினர்] என்ன விஷயம்? இது பாத்திரம் துலக்கும் நேரமாகும்.
- ஒரு பெண் : மிஸ் மில்லர்.
- மிஸ். மில்லர் : என்ன?
- பெண் : அங்கு நீர் மறுபடியும் உறைந்துள்ளது.
- மிஸ். மில்லர் : நன்றாக போயிற்று. பாத்திரங்களை எடுங்கள்.
- [Miss. Temple உள்ளே வருகிறார்.]
- மிஸ். மில்லர் : புதிதாய் வந்த சிறுமியை, நான் எந்த வகுப்பில் அனுமதிக்க வேண்டும் மிஸ். டெம்புள்?
- மிஸ். டெம்புள் : 4 வது ஃபார்ம் வகுப்பில்.
- மிஸ். மில்லர் : ஆனால், இவள் மிகவும் சிறியவளாய் இருக்கிறாளே?
- மிஸ். டெம்புள் : அவளால் எழுத, படிக்க இயலும். அதனால் அங்கு அவளால் நன்றாக படிக்க இயலும்.
- மிஸ். மில்லர் : ஆம் மிஸ். டெம்புள்.
- [ஜேன் நான்காம் ஃபாரத்தில் அனுமதிக்கப்பட்டாள். மதிய உணவிற்கு பிறகு, மிஸ். மில்லர் அந்த பெண்களை தோட்டத்திற்குப் போகச் சொன்னார். Miss. Miller மற்றும் Miss. Temple ஆகிய இருவரும் வெளியேற, ஹெலன் உள்ளே நுழைந்து, உட்கார்ந்து ஒரு புத்தகத்தை படிக்கிறாள்.]
- ஜேன் : உன் புத்தகம் படிக்க சுவாரஸ்யமாக உள்ளதா?
- ஹெலன் : எனக்கு பிடித்திருக்கிறது, [அவளிடம் தந்து] நீயும் இதைப் பார்.
- ஜேன் : [புத்தகத்தை பார்த்து விட்டு.] இது எனக்கு படிக்க கஷ்டமாக இருக்கும் போலுள்ளது. [திருப்பி கொடுக்கிறாள்.]
- ஹெலன் : உன் வயதிற்கேற்றவாறு ஒரு புத்தகத்தைப் படி.
- ஜேன் : என் பெயர் ஜேன் எய்ர். உன் பெயர் என்ன?
- ஹெலன் : ஹெலன் பர்ன்ஸ்.
- ஜேன் : கதவிற்கு மேல் உள்ள அந்தக் கல்லில் என்ன எழுதியுள்ளதென உன்னால் சொல்ல முடியுமா? லோவுட் நிறுவனம் என்பது என்ன?
- ஹெலன் : இந்த வீட்டில் தான் நீ வாழ வந்திருக்கிறாய்.
- ஜேன் : பின் ஏன் இதை நிறுவனம் என்கிறார்கள்? இது மற்ற பள்ளிகளிலிருந்து வித்தியாசமானதா?
- ஹெலன் : இது தர்ம ஸ்தாபன பள்ளியாகும். நீ, நான் மற்றும் அனைவரும் charity குழந்தைகள் ஆவோம். நீயும் ஓர் அனாதை தானே? உன் தாய், தந்தை யாராவது இறந்து விட்டனரா?
- ஜேன் : எனக்கு ஞாபகம் வருமுன்னரே அவர்கள் இறந்து விட்டனர்.
- ஹெலன் : இங்கிருக்கும் சிறுமிகளில் அனைவருமே ஏதாவது ஒருவர் தாய் (அல்லது) தந்தை (அல்லது) இருவரையுமே இழந்தவர்கள் தான். இந்த நிறுவனம் அனாதைகளுக்கு கல்வியறிவு புகட்டுமிடமாகும்.
- ஜேன் : நீ இங்கு சந்தோஷமாக இருக்கிறாயா?
- ஹெலன் : நீ நிறைய கேள்விகள் கேட்கிறாய். நானும் நிறைய புதில்களை அளித்து விட்டேன். இப்போது நான் படிக்க வேண்டும். [Helen, Jane ஐ விட்டு செல்கிறாள்]
- [வசந்த காலம் தொடங்கி விட்டது. அரை-பட்டினி மற்றும் குளிர் பல மாணவிகளுக்கு தொற்று நோயை உண்டாக்கிவிட்டது. என்பதில், நாற்பத்து ஐந்து பேர், ஒரே நேரத்தில் உடல் நலம் பாதிக்கப்பட்டனர். ஹெலனுக்கும் உடல் நலக் குறைவு ஏற்பட்டது. ஹெலனை சந்திக்க ஜேன் மிஸ். டெம்பிளின் அறைக்குச் சென்றாள்.]
- ஜேன் : ஹெலன், நீ விழித்திருக்கிறாயா?
- ஹெலன் : [முகம் வெளிறியிருந்தாலும் அவள் அமைதியாக இருந்தாள்.] நீ ஏன் இங்கு வந்தாய்? இப்போது இரவு 11 மணிக்கு மேலாகப் போகிறது.
- ஜேன் : ஹெலன், உனக்கு உடல் நலம் சரியில்லையென்றறிந்து உன்னைப் பார்க்க வந்தேன். உன்னைப் பார்த்து பேசாவிட்டால் எனக்கு உறக்கம் வராது.
- ஹெலன் : நீ எனக்கு பிரியா விடையளிக்க வந்திருக்கிறாய் என எண்ணுகிறேன். நீ சரியான நேரத்திற்கு தான் இங்கு வந்திருக்கிறாய்.
- ஜேன் : ஏன், நீ வீட்டிற்கு போகப் போகிறாயா?
- ஹெலன் : ஆம், எனது தொலைதூர வீட்டுக்கு - கடைசி வீட்டிற்கு போக இருக்கிறேன்.
- ஜேன் : இல்லை! இல்லை! ஹெலன்! நீ எங்கு செல்லப் போகிறாய் என உனக்குத் தெரியுமா?

ஹெலன் : நான் நம்புகிறேன். எனக்கு நம்பிக்கையுள்ளது. நான் கடவுளிடம் செல்கிறேன். நான் சௌகரியமாகத் தான் உள்ளேன். இந்த இருமல் தான் என்னை சோர்வாக்கி விட்டது. எனக்கு உறங்க வேண்டுமென தோன்றுகிறது.

ஜேன் : இரவு வணக்கம், ஹெலன்.

ஹெலன் : இரவு வணக்கம், ஜேன்.

[ஹெலன் அன்றிரவு இறந்து விடுகிறாள். பள்ளிக்கூடம் செம்மைப்படுத்தப்படுகிறது. ஜேன் அங்கு எட்டு வருடங்கள் இருந்தாள். ஆறு வருடங்கள் மாணவியாகவும், இரண்டு வருடங்கள் ஆசிரியராகவும் இருந்தாள். ஜேனுக்கு சுதந்திரம் தேவைப்பட்டதால், அவள் விரக்தியும் அடைந்தாள். 'The Herald' தினசரியில் தகுந்த வேலை வாய்ப்புக்காக விளம்பரம் கொடுத்தாள். ஒரு வாரத்திற்கு பின், அவளுக்கு Thornfield என்ற இடத்தில் உள்ள Mrs. Fairfax என்பவரிடமிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தது. உடனே அவள் Lowood-ல் இருந்து Thornfield-க்கு புறப்பட்டாள்.]

At Thornfield (தோர்ன்ஃபீல்ட் என்ற இடத்தில்)

மிஸஸ். ஃபேர்பேக்ஸ் : நீ எப்படி இருக்கிறாய் அன்புக்குரிய பெண்ணே? நீ கடினமான பயணம் மேற்கொண்டாயென நினைக்கிறேன். உனக்கு குளிராக இருக்கும். நெருப்புக்கருகில் வந்து உட்கார்.

ஜேன் : நன்றி அம்மா. தங்களை வருத்திக் கொள்ளாதீர்கள்.

மிஸஸ். ஃபேர்பேக்ஸ் : ஒரு தொந்தரவும் இல்லை. டியர், நீ உன் உடைமைகளை கொண்டு வந்துள்ளாய் அல்லவா?

ஜேன் : ஆம் அம்மா, இன்றிரவு நான் மிஸ். ஃபேர்பேக்ஸை (Miss. Fairfax-ஐ) சுந்திக்க இயலுமா?

மிஸஸ். ஃபேர்பேக்ஸ் : ஓ, நீ அடீலா (Adela) வை பற்றி பேசுகிறாயா? அவள் தான் உன் வருங்கால மாணவி.

ஜேன் : அவள் உங்கள் மகள் இல்லையா?

மிஸஸ். ஃபேர்பேக்ஸ் : இல்லை, எனக்கு குடும்பம் கிடையாது. அவள் திரு. ரோசிஸ்டரின் (Mr. Rochester's) மகள். உன்னை இரவு வெகுநேரம் நான் காக்க வைக்கக் கூடாது. வா, உன் படுக்கை அறையை காட்டுகிறேன்.

[Jane ஓய்வெடுத்து இரவு நன்றாய் உறங்குகிறாள். பின், விடியற்காலையில் எழுந்து நடைபயிற்சி மேற்கொள்கிறாள்.]

மிஸஸ். ஃபேர்பேக்ஸ் : என்ன? அதற்குள் எழுந்து விட்டாயே? நீ விடியற்காலையில் சீக்கிரமாக எழும் பழக்கம் உள்ளவளா? உனக்கு Thornfield பிடித்திருக்கிறா?

ஜேன் : ஆம், இது அருமையான இடம்!

[Miss. Adela, Miss. Vares எனும் தன் பணிப்பெண்ணுடன் புல்வெளி (lawn) இல் ஓடி வருகிறாள்.]

மிஸஸ். ஃபேர்பேக்ஸ் : இதோ அவள் (அடீலா) வந்து விட்டாள். காலை வணக்கம் Miss. Vares.

மிஸ். வெரேன்ஸ் : காலை வணக்கம், Mrs. Fairfax.

மிஸஸ். ஃபேர்பேக்ஸ் : [அடீலாவிடம்] ஜேனை காட்டி இவர் தான் உனக்கு இனிமேல் பாடம் சொல்லித் தரப்போகிறார். வந்து அவருடன் பேசு.

மிஸ். அடீலா : இனிய காலை வணக்கம், Miss. Jane.

ஜேன் : இனிய காலை வணக்கம். இங்கு வா [அடீலா அவரிடம் வருகிறாள்] நீ மிகவும் அழகாக இருக்கிறாய். நாளை நாம் பாடங்களை ஆரம்பித்து கற்கலாம்.

மிஸ். அடீலா : நாம் கற்றுக்கொள்ளலாம் என்கிறீர்களே?

ஜேன் : ஆம். நாம் Thornfield-ஐ சுற்றியுள்ள வயல்களிடையே நடந்து இயற்கை, விலங்குகள் மற்றும் பூக்கள் பற்றி அறிவோம். புத்தகங்களில் இல்லாதவற்றையெல்லாம் நாம் பயிலுவோம். பிறகு படம் வரைந்து வண்ணம் தீட்டுவோம்.

மிஸ். அடீலா : வண்ணம் தீட்டுவதா, மிஸ் ஜேன்ஸ்?

ஜேன் : ஆம். வண்ணம் தீட்டுவதுதான். அந்தக் கலை தான் ஆண்மாவின் ஜன்னல் என நான் நம்புகிறேன். உனக்கு ஓவியம் வரைய பிடிக்குமா?

மிஸ். அடீலா : ஆம் Miss. Jane. நான் அதைத்தான் எப்போதும் செய்வேன். எனக்கு பாடவும், ஆடவும் கூட தெரியும். நான் செய்து காட்டடுமா?

மிஸஸ். ஃபேர்பேக்ஸ் : அடீலா, Miss. Jane உடன் பொழுது போக்க உனக்கு பல வாரங்களும், மாதங்களும் உள்ளன. இப்போது நீ உன் அறைக்குச் செல்.

ஜேன் : ஆம், நானும் அந்த பொழுதுபோக்கிற்காக ஆவலுடன் காத்திருக்கிறேன். [Miss. Vares மற்றும் Adela அங்கிருந்து செல்கிறார்கள்.]

[அடீலாவுக்கு பாடம் சொல்லித் தர ஆரம்பித்து, Thornfield-ல் ஜேன் தன் புதிய வாழ்வை தொடங்குகிறாள்.]

- Charlotte Bronte

